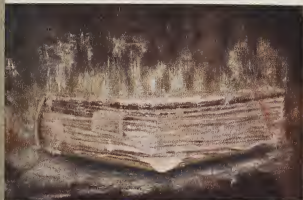


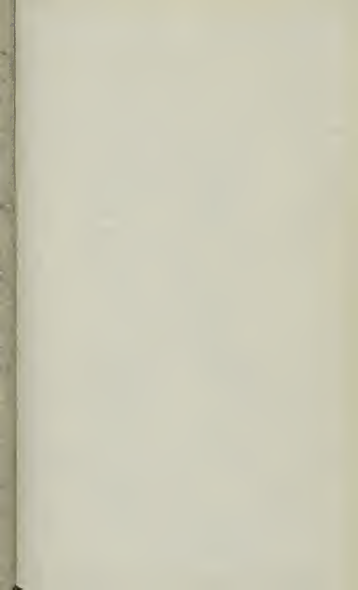
Ex Libris



Von Steffensen







618.2

Buc

GAFFE
NYERSETZ AVENNA

Skole,

EDUX
Stutt UNDERVISUN
um

Nysersetu Avenna Konstena /
Til Almennelegrar Nytte Samanþrif-
adur i Donstu, og Forberradur
af

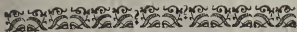
BALTHAZAR JOHANN
DE BUCHWALD.

Med. Doct. & Med. Provinc. Loll: & Falst.
En a Islendsku vtslagdur
af

Bel. Gruverdigiun og Miogvellaerdum
Er. Vigfusar Jons Synne.
Preste ad Histardal og Profaste
i Myra Synu.

~~~~~  
Selst Alment Inbundlu 9 Tysum.  
~~~~~

Prektur a Hoolum i Hialta-Dal,
Af Halldore Erikssyne, 1749.



Job. X. v. 9. 10. 11.

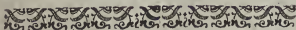
Mynst þess, að þú gjerder mig af Jardar. Leyre, og þad þú munt giera mig aptur að Jardar. Dupte. Hefur þú ecke wthelst mier sín aflare Miðokk, og hlerpt mier til samans sem ødrum Øste? Þú J. klædder mig með Holldi og Hörunde, og með Beinum og Sínum samsetter þú mig.

Psalm. XXII. v. 10. 11.

Þú wtleidder mig af minnar Moodur. Lijfe, þú varst mitt Hjalpar. Traust þa eg var en nu að minnar Moodur. Bríðostum. Til þijn er mier kastad í frá Moodur. Lijfe, þú ert mín Guds allt í frá minnar Moodur. Lijfe.

I. Tim. II. v. 15.

En þun (Konan) mun verda hoolpeni fyrir Barnburðun, ef þær blifa í Erwæ og Klærleikanum, og Helgunene með Sidseme.





DEDICATIO.

VEL. EDLA og Hæ. Eruverdigre

Mr. Valgerde

JONS DOCTUR,
Ectiu Sæl.

Mag. Steins Jons sonar /
Biskups yfer Hoola Stipte,
(Sællrar Mynningar.)

VEL. EDLA og Hæ. Eruverdigre

Mr. Budrunu

JENS DOCTUR.
Ectiu Sæl.

Mag. Jons Arna Sonar /
Biskups yfer Skællholts Stipte,
(Sællrar Mynningar.)

Dedicatio.

BEF. EDLA og Hædruverdigre
FRU,

Margretu

JACOBES DOCTUR,
Hustru

Hr. Olafs "Gisla" Sonar/
Biskups yfer Skalhólts-Stipte.

EDLA og Stoor-Verdugre
FRU,

Bodruñe

GUDMUNDS DOCTUR,
Hustru

Hr. Magnusar Gisla Sonar /
Pegmanns Sunn og Austan æ Islande.

EDLA, og Stoor-Verdugre
FRU;

Malmfríde

JONS DOCTUR,

Hustru

Hustru

Hr. Sveins Sölva Sonar /

Lögmanns Mordari og Bestari at Íslande.

Mjnum Hættvirdande Elskulegum
Systurum i Drottne, Díska og Ríettlæt-
es Fridar og Fagnadar i
H. Anda.

Neg dedicera þessarar Bóskar Fyr
stu Edition at vort Mál, ydar Vel
Edla og VEdla-Héttum, hefur so
vel símar vissar Orsaker, sem hvad ariad,
at meðal hvorra ad er su hin hellssta, þad eg
veit snart einga þa Bósk, er hellsdur skýlde
þeim VEdstu og Bestu i Landeum, af því
Kvenlega Kyne, tilskrifast, þar bæde er hun
su hin Fyrsta, mún þad Efne, sem at vort
Mál er tvgeingen, er hellsst vidriktar því
Kvenlega Kyne, ei einasta þad at hrærer
Fíolgan Mánkynsins af þess Líffe, hells-
dur, hvortla Gudrækelega Hjalp ein kán, i
soddari Dandans-Hættu, anare með
Máad og Dáad ad veita, so sem þær Ebræ-
sku Yfersetu-Konur forðum Daga, syndu
i Egypta-Lande, Siphra og Þua, er af

Dedicatio

síne Gudhrædslu ei einasta hialspudu Mæ-
 drunum ad lensast, og Børnumum til Ver-
 alldareñar, heildur frelsudu þeirra Líf frá
 Daudanum, hvørs vegna Gud gjorde vel
 við þær og bygde þeim Hús, Exod. I. So
 þeirra Mofn, og Epterdæme eru en nu i
 Christeñdoo mennum, meðal hína Begleg-
 ustu upptalen i Ritninguñe. so sem Drott-
 ne hefur þocknast, ad priyda þessar Bel-
 Edla og Edla-Heita Mofn i Haum Ein-
 bættum med Gudhrædsluñe og heñe fylg-
 iande Elftu til Guds og Naungans, er
 sig augljóss og augljóst hefur i Lande voru,
 med allra Rvæn-Dygda Loflegum Epter-
 dæmum, til Fyrermyndar öllum Andleg-
 um og Veralldlegum Ekta-Hustrum;
 Þvi sat eg ei adra nær-skylldare, hvorra
 Mafne skylldi að Lopt hallda med þessare
 Bók vor að meðal, en alla Reidu sagt
 hese, til Þacklætis og Endurmyñingar
 undanfarenar Gunstar og stóru Good-
 villdar, samt til Recommendationis þessar-
 ar Bókar, hial þessar, nu lifande Bel-
 Edla- og Edla- Ekta-Herrum, ad hun
 mætte, fyrir þeirra Gudrækelega Tilblut-
 an, so distribuerast, ad hun ei kome i Ömild-

Dedicatio.

ra Hæd-Skalka Hendur, hvortler sijdur
 hafa med hana ad giera, en Svijn med
 Þerlur; Hældur ad hun mætte wtdeil-
 ast ær midlum Gudhræddes Fools, sem
 dæst ad Drottens Dædsemdar-Verk-
 um, og æstundar hans Bilia til Naung-
 ans Bæsterdar, so ad bæde Interpres og ær
 mættum niota þess Svartar, vorrar þess
 arar Fyrertektar, ad Guds verde Dyrden,
 en Slutadeigendum (Yfersetu-Konum,
 Mædrum og Børnum) til Uppljfsingar,
 Fyrergreidslu, Frelses, Fagnadar og Far-
 sælldar. Sæ Odaudlege Gud, sem blest
 adur er min Alder, margfallde so Gædsku
 sijna yfer þessar Bel-Edla og Edla-Heit-
 um, og nu lifande Bel-Edla og Edla
 Ekta-Herrum, ad allt Hørmunga Vatn,
 hvort sem komed er, eda koma kan, verde
 ad sættu Gæde-Bjone og Dendanlegum
 Fognude ad Endalokum ær Himnum
 uppe.

Þess Ofkar

Ydar Bel-Edla-Heita
 og Edla-Heita

Hoolum

Reidubven Bin og

þan. 19. Jan.

Þienare i Drottne.

1749.

Halldor Brinjolfsson

Sup. Hol. St.

Gudhrædde og goodfwise Lesare.

N D Yfersetu. Rveña Embætte, sie eitt af þeim elstu i Berolldeñe, er audsæri af Gen. Book. 35. Cap. Og fyrer ollum Skonsomum Mönnum, eitt vandafamasta, sem ecke einasta wtheimter, næst Gudhrædsluñe, sem er til allra Gluta Mýtsamleg, stoora Mañ. Siæðsku vid Moodurena og Barned, heildur og sierdeiles Bit og Ruñcattu ad brwka þa somu, þegar nockur Bænde er a Ferdum, þar, þa er ecke nñt Liitelræde, heildur tweggia edur þriggia, ef ecke fleire Maña Liif, ad giora.

Um þessa Konst er mier ei vitanlegt, þeir Gomu hafa nærre so nækvænlega skrifad, edur neiru af þeim Niju, sñ þesse Hrooswerde Author Balthazar Iohann de BuchWald, hvor ed þackar miked þeim Hollendska Hendr. a Deventer, fyrer sijna Upplýsing hier i, sierdeillis hañ hafa fremur þeim hyggmistu Forn. Alldar Mönnum, funded og bewiifad, ad sa litle Partur Moodur. Liiffens, sem er fyrer ofañ þau 4. Bond, og siæst kañ af Samburde þeirrar fyrre og siðare Tliguruñar, hvor ær stendur, i hverre fyrer sig, siæe mest Rvims, epter þvi sem Foostred prooest, og þvi fæste þad sier optlega a allar

a allar Siidur , hvar af orsakeft su Skacka Lega
 Moodsur. Vijsfens, til hvors hina gomlu(han segier)
 aldrei hafe dreynt : Ald soñu hafa fyrer morgum
 Oldum þeir Grifku og Roomversku , sem fleire ,
 skrifad um Getnad og Skapnad Barna, asamt
 Rveña Medgaungu. Tijma ; Vjka hiner yngre
 Anatomi ; En ecke so Naatturlega þa rettu Yf-
 ersetu. Rveña Uppfrading , sem þesse ; So ei er ad
 undra þoott vorar Yfersetu. Konur , hafe vered
 miog saxvittrar i slijku , þar sica ma af þeim siidarsta
 Capitula þessarar Bookar , hvada Bitleysu þær
 Utlendsku Yfersetu. Konur hafe teked til Bragds ,
 hveriu ljikt aldrei er heyrte i voru Lande , a medal
 allra Forn. Aldar Yfersetu. Rveña Heimsku og
 Sica. Erwar , sem eg hese ad komest , jafnvel þoott
 nockud sie epter af þeina Talmudisku Dreggium ,
 sem Samburdur þeirrar Bookar , er kallast ,
 Talmudiske Qvelle , vid sumt Haattalag , kan ad
 bevijsa , og margt sie a vora Lands. Men loged , a
 medalhvers ad er , þad Yfersetu. Konur verde þei-
 rre er a Goolse liagur , ad gefa 1. Þott Yfses ad
 drecka, þvi hun leyseft ei añars : En til ad Demon-
 strera þeim , er þykia Yfersetu. Konur vorar , sien
 þeir Sicaalsþyrngingar , ad ei þurse þær þessarar
 Bookar vid , þa er til Dæmes þad , ad eg hese
 grant þeckte þa Yfersetu. Konu, er allstadar ad i kr-
 iing var sookt , og hafde, þa eg vid hana skilde, epter
 heñar Reikninge teked vid 300. Bornum , og took
 þo vid fleirum siidau ; En ei bar hun Bittil nockra

Utræda ef nokkud Bandasamt skyldu uppa koma:
 Þúur var og 70. að Aldre, Rost sem önnur Yng-
 re, og styr i almennu Tale, er hafde teked vid 70.
 Børnum; En i eitt Skipte, eg var nærstaddur
 ur hun sat yfer Konu, og hun sañ nokkud Övni-
 legt aðbera, bente hun mier, og i Hliode had Þne-
 lega eg segde hvað það være, sem ei var aðad en
 Læfureñ, hardur og faldur, því Bærned læt að
 gröfu yfer Skaleñe, og var þegar lætad; En under
 eins eg sagde heñe hvert Handtak hun skyldu bröfa,
 epter sem eg hafde lært af Pharamundi Rumeli
 Libro de Phalaia Microcosmi, og hun hafde það
 giort, fæddest Bærned þar strax a epter, so næst
 Guds Hjalp (hvórrar ætíð a fyrst að leita med
 Hiartanlegre Bæn i Ervñe, og i Ugglause Bon-
 að blíða, en ei i Ræda og Siñuleise) ríður a flóot-
 um og hentugum Handtokum, i þægelegan Tijma
 að Undaðrættar: Allt hvað eg hafde, nu, sem
 optar, fornumed um Einfellðne, ei einasta, Yfer-
 setu: Rvñe, heldur og jafnvel lærðra Mañe, vor
 a medal, i slíkum Efnum, þótte mier æred þungt,
 og þeim Mun þingra er eg heyrde flóot Brixl: Vrde
 um slíka Einfellðne vora; Þó þingst, þa hvór
 ein var kollud til þessa sem styrer vard, so þar dugde
 eingefi Umvandun, hvór Ösidur þó ei var þar eg
 var Prestur a Sudur: Mesium, heldur vissar Yf-
 ersetu: Konur, og sumar styrar, fremur Bonum;
 Begna aðurtieds sef eg, þa síðarst siglde strax i
 Hug að Translatera þessa Bók, mínum Lands-
 Mön.

Monum til Gooda, og því kostade hier um 15
 Nýd: uppa Sjgururnar, til þess fyrsta Upplags;
 En þá eg kom til Landsens, var mier sagt, að vel
 Eruverdugur Profastureñ i Myra Sijflu, Sr.
 Bifasus Jons son hefde wtlagt þessa Book, hvors
 vegna, eg, bæde til að fyrra mig því Dmæke, og að
 laata hans Gudrækelega Umförgun þessarar Upp-
 frædingar að Eopt halldast, það hans vel Eruverd-
 ig heit að epterlaata mier þá Translation; Hvort
 og ffece

Sijðan Raadfærde eg mig við Hans Hæ-
 Eruverdugheit, Biskupen Herra' Olaf Gifla-
 son, um þessarar Bookar Edition, um hvoria, af
 því okkur samankom, og Clericiet hier að næst-
 halldene Synodo Generali að Flugumijre, upp-
 hvatte mig að losa og slijta þeirre somu, er nu því
 Berke, i Drotteñs Rafne aflofed, hvort eg Dsta,
 að so vlist verde Gude til Dijrdar og hans Børn-
 um til Gooda, sem eg hellst af Hiarta leita þess
 sama, með inielegre Epterlaangan, að þetta Erfide
 verde ei til forgiesens, Fyrr nie Sijdar.

Prent er nu sierdeiles sem mig ugger i hiaa Ut-
 gaungu þessarar Bookar. 1. Að sumt Fools
 sie, sem ei vill læra neitt i soddan, helldur blijsa i
 sine fyrr Blindne og Faxvitsku, eins hier epter og
 hijnagad til, Sierdeilis (Eañ ffe) þær sem minst ha-
 sa Bit þar að, sem (þvi verr) morgum er hætt við,
 og seigia: Effe fer betur en fared hefur; Hvort
 Dsatt er; Þvi betur mað fara, epter því sem nu er
 komed;

Þómed ; En þad väre þo ein sæleleg Eynd, og herfeleg Mjinkun fyrir Landed, skuldu þær sem skjrar eru, vera so þrallatar, sier og odrum til Gills, því Þof sie Gude, ad vort Rveñs-Boolk er so vel gæsfad, sem añara Landa (väre því þar epter kient) bædetil Muñs og Handa ; Þar sumar hafa funded uppæ þad sem þær hafa ei lært, sem Corinthia ; Hvad þa, väre þeim kient ? Mundu þær ei gieta lært Mæslara-Konst, sem Core af Athanegora og margar fleire ; Eða kveda um Þerk sitt síðan sem Schurmannin, þa hun hafde Mælad upp síalfa sig.

Cernitis hic picta nostros in Imagine vultus!

Si negat ars formam, gratia vestra dabit.

Hvad ecke Chemien og Lækninga Konster, sem Flora Isabella ; Eða Tungumæl og Lærdooms-Lister, sem allmargar i odrum Londum, og síam af Profefs. Holb. Forsv. W. Rveña. Nu þóott hier sie ei Skoole ad kiená soddan i, sem Plutarch. fortelur i Grieklande hafe vered, Vide A. W. H. T. 2 S. 396. & al. Þa meiga þeir mæfed gott læra af þessare Boof, er vilia leggja sig epter því, og leita Uppfrædingar Gudhræddra Lærðra Maña i því þeir ecke skilia.

2. Aldum hana og heñar Mýtsemd, verde stoor Agreiningur, ad sumer (sem ei hafa meira Bit) halde hana Þarflausa, þar hiner (sem bera Bit og Lærdoom þar til) halda hana miog Maudsynlega, so heñar Fatalia verde, alijka og Fordum

Gulls

Gulls og Sølsurs, hvort Sócrate s med Euripide lastade, líjka Ovidius og adrer fleire i þeirra Stad; En þar æ moote lofudu Aristodemus, Spartanus, Propert. Da marger adrer, sem Georg: Fabr: fortelur Lib. 1. de re Metall; En hugga mig þar við, ad þessir verða hinum dringare.

3. Ad hun komest i Ogudlegra Maña Hendur, hvorra Ewngur eru Upptendradar af Helvigte, Jac. 3. 6. Med frolum, svíðirdelegum, Sicksleum Posta og Hiegooma Ordum, Eph. 4. 29. Cap. 5. 4. 6. Ad hæda Skopun Drottens, og hellst þa Eimu Mañsins, er þeir ættu mestu Byrðing ad til-leggia. 1. Cor. 12. v. 23. Hvorier Blygdumarlausar og Ogudleger Hæd: Skalkar syna sig, þvi helldur þeir eru Drender fra Christo, þeim Mun meir Jñliffada og líjmada Diosfenum af hvors Nægd i þeirra Hiarta þeir tala, Matth. 12. v. 34. Sier til Fordæmingar, v. 5. og Hædungar við Gud og hñs Handa: Berk, sierdeiles þa Eimu Mañ: Kynsens, sem Skapader eru til þess Fiolgunar, og þad bæde a sier og odrum, hvorier þo ei einasta ganga fry fyrer Straffe Beralldareñar, helldur leida margan Ungañ og Einfalldañ med soddañ, fra Gude a Beg Diosfulens, hvors vegna, vilie þeir ei laata af slíku Gudleysi, þeir eru siakls afhendter Diosfenum, til Holldsens Fordiorfunar, so And: en mætte hoolpen verða a Dege Drottens vors Jesu Christi, 1. Cor. 5. v. 5. Uppa þad þeir med
Hum-

Hymenzo og Alexandro fare þad Straffer kenne
 þeim ad afleggia Hædnena. 1 Tim. 1. v. 20. 3
 Tijma, so ei kveliest Twnga þeirra sijdar meir ei-
 lijflega af þeim Helvitiska Loga, Luc. 16. v. 24. hv-
 ar þeir munu ei sa kælt hana med Hæd. Vrdum
 þeim er þeir hafa hier svolad a bæde sier og Diosf-
 enum, hvørs vegna eg Ofka, þeir mætte hupa fyr-
 er sier i Tijma, þeynfjande til þess ad meiga standa
 Reifning a Dooms Deige af hvöriu Duptiu Orde
 sem þeir hafa talad, Matth. 12. 3. Bitande
 fyrer vijst, ad bæde Author og Interpres hafa so
 Lempelega Bookena skrifad og wrlagt, ad eingeni
 sem stioornast af Guds Anda, skylde hid minsta
 hneirlast af heñar Ordum, eda Atvikum, og því ei
 öldunges so wthrickelega skrifad um og wtmalad
 eitt og añad Afigkomulag og Handtok, sem þeir med
 en þa nækvæmare Ordum hefdu kunnad ad giora,
 ef þeir ecke, hefdu bored sama Kvijdboga og eg,
 fyrer sliikum Ogudlegum og Orædvondum Hæd-
 Borgum, sem valla eda ecke gieta Skammarlaust
 hupad um sliika Glute, en sijdur heirt edur lesed,
 og þo allra sijdst veitt þar i nockra Gudræflega
 Aldstod; Hvørs vegna allt skickanlegt Kven-foolf,
 hefur Bidurstygd a sliikum Mañsijlum, og vill
 heildur (i Drottens Masne) ut af Degi, en leita
 hia þeim nockrar Eidsemdar; A medal hvorra
 Guds Handa-Verka Spottara, hætt er vid sie
 nockud af því Kvenlega Kyne (þo olijklegt sie) eins,
 og eingu betra, sem allt ofmorg Dæme hafa gefist,
 og

og giefast, ad þar hefur verid og er verri Jessabel i
 Heimenum, en ein Achab, jafnvel þótt synst ha-
 fe hid Ytra sem forsaðadar Grafer Daudra Ma-
 ña, hvors vegna, þad er stoor Maudsynlegt, ad all-
 ra Underdanigast sie eptertilfð, Kongl : Majest.
 Allrannadugustu Lögum og Forordningum, er
 Allrannadugast tilhalda, ad myvelia gudhræddar,
 skjrar og skickanlegar Koinur fyrir Yfersetu. Kon-
 ur, ad öldunges mætte aftakast sa Ogudlege Osidur
 sem sumstadar er fariñ ad vidgangast hier i Lande,
 ad hvor ein Ambætt sem fyrir verdur, og næst er
 Hendeñe, er tekeñ til þessa Bandasama Berks, er
 so myked æriðdur, og þad, þótt þær hvörke hafa
 stoort Bit a Gude nie öðrum goodum Slutum, og
 valla sien brokande til Sienadar i soddan, so siñast
 maa, ad Yfervollden sem ecke alvarlega umvanda
 slijkt, vilie so wtleggia þad Hebræska Ord Chajoth
 Yfersetu. Kvenaña i Egyptalande, um þeirra He-
 bræsku Kvena Hraustleika til ad sæða, Exod. 1.
 Sem um Billu. Dijkstra Stirkleika, ad hier
 þurfe hvörke meire Gudhræslu eda Bit til, eda
 nokkra Elsku og Natturnlega Markvæme en vid
 Maallausar Skiepnur; Hvors vegna eg vil hier
 med sierdeileslega hafa æmint Clericiet i Hoola-
 Stifte, ad þad fyrir Guds Saker og Ehriftelegs
 Kiærleika vegna, laate ecke under Hofud leggiast,
 þad þeir alvarlega epter Konungl. Mst. Allra. Maa-
 dugustu Tillskipan affkaffe allar O-reglulegar Yfer-
 setu. Tausar (sem ecke meiga Konur kallast) skule
 þær

þær nokurstadar teknar vera; En tilsetie adrar
velhæfelegar, epter þvi sem hvor Soofn vid þarf,
og þeir mögulega gieta, Taka líka öllum Þara
syrer Ofkíkanlegum Umfræðum slíkra Gluta, og
ad þesse Book komest ei i Hendur Ogudlegra Ma-
na. Gud Allsvalldanda þid eg af Hiarta syrer
Christelega Umfræðan Næðarsamlega ad aptur-
snaa æt vettan Þeg, öllum Hæðgiörnum og
Þraallatum Syndurum, so þeir mættu af Þjind-
um fundner, og Daudum lifande verda, til Þag-
nadar Þínleidslu Eilíftrar Þjirdar; Somuleids-
is ad Book þesse syrer hans Guddooms Krapt,
og Hiarta: Siæðsku, fære þa Nýtsemd sem til er
ættlad hans Oðaudlega Nafne til Þjirdar, en
Glutadeigendum til Þjaldþræðes og Þagnadar.

Hoolum Allra Guds Barna
D. 23. Jan. Reidubven Þienare
1749. i Þrottne.

Halldor Þrinjolfsson.
Sup. Hol. St.



Myrre Bart=

VERN.

Um Nátturlega Fæding.

I. Capitul.

Um Yfersetukonunnar Skyldu, og hver-
nen hene eige hættad að vera.

1. Hvornen skal Yfersetukonan vera
að sig komeñ?

Sun skal hverke vera of ung og Oren-
nd, nie ofgömul, heildur Midallid-
ra, með fullum Kröftum, Myne
og Forstande, Heil og Ösiwt, ecke of Lurk-
aleg, of Fett, eda stírd í vikum; Þar með
skal hun vera Snarræd, Sidlæt, Glad-
lynd og Skinsöm, að hun kune bæde að lesa
og skrifa, og sierdeilis að lesa; Þar að
aũt forstandug og meðaunnunaröm vř
fættæfa, en fram yfer allt annad, skal hun
vera

vera Gudhrædd og hafa gooda Samvit-
ku: Þar fyrir utan, má hun ecke vera
Þvingud að Barne, nær hun skal ödrum
híalpa, því það hindrar hana í heñar Be-
rke, og fyrir hana er það skadlegt eirneñ.

2. Hvað er það sem heñe er tiltröad,
og að Hændur fald? .

Alltíð Eveggja, og stundum fleire
Maña Líf, til hvors hun skal svara fyrir
Gude, ef nockur deyir fyrir heñar Forsöom-
un, og Hirdulense.

3. Hvert er Embætte heñar?

Med goodum Rædum og Fortölum,
að hugga Sængur. Konuna, híalpa heñe
í Fædinguske, og epter Fædinguna, að
höndla skickanlega við hana og Barned.

4. Hvornæñ fær hun þetta lært?

Med því hun sie vel Uppfrædd, Athuga-
ðum, og æstundunarsem, bæde í því að
læra og ydla sig hler í.

5. Í hvortu er heñar Lærdooms Kunst
Gniefaleñ?

Að þeckja Skapnad Konunnar Jävort-
is sem Utvortis, og í Rannsooknirne.

II. Capitul.

Um Kvenfóolks Skapnad.

1. Hvað gagnar Yfersetu-Konuñe að þekka Konuñar Skapnad?

Sun lærer þar af, að þekka Þarta Þískamans, sem heita til Fæding-
 unne, og Samteingingu þeirra og
 Brókun, að hvórrar Þekkingar, hún kan-
 ekkir sem hæfer, að hialpa nokkru Konu, í
 Barns Fædingar Meyd.

2. Eru þessar Partar edur Tímer Margslags?
 Tveíslags, Útvortis og Tíuvortis.

3. Hvornæñ eru þessar Partar?

Þeir eru harðir og málfrí, Refnele-
 ga: Holld og Bein, hvória Yfersetu-Kon-
 un verður að þekka, og þeirra Samteing-
 ing; Því Beineñ lauta eiga undan eins
 og Hollded, eða hiner Slutur Fædingar
 Stadarens.

4. Hvílið og hvorsu mörg eru þessir Bein?

Fyrst eru Miadmar Beineñ, og þar
 næst Tvo Þísk-Bein framan til, og þar fyr-
 er nedañ, hiner nedri Miadmar-Spadar
 edur Sessbein, þar næst Kross-beined,

hvert að er í milli beggia Miadma-Beina-
 aña Þak til, og þar fyrir nedañ er Daus-
 Beined, sem er ljúted og samant sett af
 Premur Smá-Beinum, þaug eru lin
 sem Brúost, og svigna til og frá; Hvat
 allt betur kañ stíast að einre Beina-Grind,
 en Utinaxlast; Þesse Bein, gíora öll til
 samans nedst í Lífenu, Skaxlar-Mind;
 Og kallast þar fyrir Skál, edur Miadma-
 ar-Hringur að vort Mál.

5. Hvat liggur í þessare Skál, edur
 Miadma-Hring?

Enda-Þarmureñ, Moodur-Lífed með
 sínum Flóorum Bóndum, Þveimur hve-
 rs Þegar, ásamt sínum Hælse og
 Hland-Blóðruñe.

6. Hvornæñ liggja þessar Þattar?

Júan við Kross-Beined Þak til, ligg-
 ur Enda-Þarmureñ, þar fyrir ofan Mod-
 ur-Lífed með sínum Hælse, og aptur
 þar fyrir ofan Hland-Bláðrañ, hverrar
 Ræðs að liggur röt framan til under Líf-
 Beinenu.

7. Hveriu er Moodur-Lífed líkt?

Híð einre Jomfrú er það stóort sem
 Þal-Nit, í Mind sem umfaruñ Þera,

og hiaa heine sem Barn hefur ætt, er það nokkud stærra; En hiaa þeirre sem er kom-
en ad Falle, er það skapt sem Skiá-Þose,
og so stoort sem stoor Naute Bladra, edur
nokkud minna, epter því sem Barned er
stoort, edur Konan geingur med eitt edur
fleire Børn, eirneñ epter því sem Vatned
er miked med; Þar hiaa er það og ad
merkia, ad saa litle Glute Moodur-Lijf-
sens sem er fyrer ofan Bønden, liær mest
Kvinn, hvørt ed kan ad siast af medfilg-
tande Dveimur Figurum, so Yfersetu-
Konan stillie þetta betur, þar það er opt
Orsok til bægrar Fædingar.

8. Hvad er Hals Moodur-Lijffsens, edur
Farvegur?

Han er so sem Bartur af Launga, sem
hvirlast ad ofanverdu frá siastu Moodur
Lijffenu, en endar vid Fædingar-Staden.

9. Hvad er athugande i þessu?

(1) Halsen er allur bruckottur, so
han kan þar fyrer ad roþeniast i Fæding-
unne, og epter Fædinguna, dragast saman
aptur; (2) Er vid hans efre Enda
Munnen a Moodur-Lijffenu, sem kan opn-
ast og til-lyftast.

10. Hvoðr er Udvortis Límerner ?

Állt það sem Madur með Augumun-
sif, og kallast Gietnadar-Límur, edur
Fæðingar-Stadur.

11. Hvoðr Partar heyrar þar til ?

1.) Barernar, (labia.) 2.) Vatnsens
Barer (nymphæ.) 3.) Þvag-Gæng-
ureñ (urethra.) 4.) Þeir Smæu Rirt-
lar. 5.) Mid-Þeggureñ edur Gardur-
eñ (perinæum.) í milli Fæðingar-Stadar-
ens, og Þarfa-Gængsens. Þetta hlýt-
ur Yferjettu-Ronarn að þeckia grant, so hun
vite vel, hvor þessara Parta liðe mesta
Þlæningu, eda hafa feinged nocturn
Skada, verðe hun afeinum Læfner epter
því spurð.

Útskýring Fyrre Figuruñar.

- (a) Moodsur-Lijffins Botn
- (b) Moodsur-Lijffins Muñe.
- (cc) Moodsur-Lijffins Hals, og Farvegur,
skoreñ upp að Endelaungu, uppar það
hans Hrukkur og Moodsur-Lijffins Muñe
þeckfest þess betur.
- (dddd) Moodsur-Lijffins Bond hin Nedre.
- (ee) Moodsur-Lijffins Bond hin Efre.

Ut.



Fig. 1.





Fig. 2.



Útskýring Stjdare Figuruñar.

- (aa) Moodur: Elifed.
- (b) Moodur: Elifins Muñe.
- (cc) Efse Bonden.
- (dd) Nedre Bonden.
- (ee) Moodur: Elifens Hals.

III. Capítule.

Um Ransooknena.

1. Hver er Mñar Partur sem Lærdooms-
Kunsten Yfersetu: Kveñana er Grund-
völlud at?

Það er Ransookneñ.

1. Hvað er að Ransaka Konuna?

Það er að laxta Einu edur Tvo Fjngur
in í Halsen edur Farvegen a Moodur-
Elifenu, að vita þar með, hvornen hættad
sie um Moodur-Elifed og Barning, þó er
betra að brófa Tvo Fjngur þar til ein
Einu, því þar með gietur Yfersetu-Konañ
hellsdur gjort Adgretning at Einu og Od-
ru, þó kan so til að falla, að hun kome ei ne-
ma Einum Fjngre við, og hlýtur hun þá
að haza sier epter Gentugleikun i þessu,
samt verður hun að síða til, að hun sinna

saman fæte komed Eðelmur Fjngurum þar in.

3. Hverneñ skal hun þetta giora?

Hun skal brvka hier til Viise-Fjngur og Mid-Fjngur, en speña Pumal-Fjngureñ frain fyrer Lijf-Beined, en hina adra Tvo, Bang-Fjngureñ og Litla-Fjngureñ, laata gænga aptur fyrer Þarfagaang en, og upp ad Daus-Beinenu, sierdeillis ef Yfersetu-Konañ hefur stuttar Fjngur, edur ef Moodur-Lijfed hefur giefed sig hætt upp; Skiedur þesse Ranssookn betur at þeña Hætt, hellsdur en ædur-nefnder Fjngur sien krefter i Loofañ, því þa hindra Hnwarner fyrer, ad þeir Tveir Fjngur komast ei so længt sem skylde.

4. Skiedur þesse Ranssookn med morgu Moote?

Tveñslags Moote; Þar ødrubijse verdur ad haga þessu þa Konañ stendur, hellsdur en þegar þun liggur.

5. Hverneñ skiedur þesse Ranssookn þa Konañ stendur?

Yfersetu-Konañ sinyr Tvo Fjngur at þeirre Høndeñe sem hun hefur hier til, med Oleo, edur anare Feite, og krýpur siðan
fyrer

styrer framan Konuna, at þad Rnie sem er
 æ samu Stidu og Hønden, en hñie helldur
 ur hun um Konunar Hrigg, æ medan
 hun framkvæmer þetta, svo bændar sien
 stöðugar.

6. En hvornen skiedur þesse Ransookn þa
 Konan liggur?

Þad ma þa ei einu gyllda hvoria Hønd-
 ena hun brwkar þar til, helldur skal hun
 brwka þa Høndena sem nær er þeirre Hlid
 sem Konan liggur æ, Til Dæmis: Ef
 Konan hallar sier æ Hægre Hlidena, þa
 æ ad brwka Hægre Høndena; Sie þad
 Vinstre Hliden, þa brwfast Vinstre Hønd
 en þar til.

7. Hvad giorer Yfersetu-Konan
 epter þetta?

Hun leggur sig æ bæde Rnie, styrer
 framan Rvin-Stocken, bidur Konuna
 ad Upplýpta því Lærenu sem heñe er næst,
 hneppa sig og setia Hælana nidur, og sið-
 an fer hun med Ransooknina, sem ædur
 er sagt: En gieta hun þad ei med þessu
 Moote, þa verður hun, ad bidia Konuna,
 so framt hun hefur Krapta þar til, ad stan-
 da æ Rnicanum i Sængeñe.

8. Er þesse Handa-Tiltekt, so miog naudsynleg?

Hun er so naudsynleg, ad hun ma alldreit forsoomast, og sie so, ad nockur Barn-scengur-Kona, anadhvort af Einfeldne, edur Einphene, vill ei leifa slijkt, pa ma Yfersetu-Kona yfergesa hana olldungis, par hun kan ecke med goodre Samvitstu hia hvilljke Konu ad vera, hefte til hialpar, epter því hun kan ei tilbærelega ad giora sitt Verk, a medan hun veit ei hvorneu til hagar, og hvad a brestur.

9. Par þesse Rañsookn er so miog naudsynleg, til hvors gagnar hun þa?

Yfersetu-Kona verdur þar med margra Gluta vls. 1.) Hvort Kona er med Barne. 2.) Hvorsu nærre Fædingu hie hun sie. 3.) Hvort þad sien Fædingar Hrijder, edur anar Verkur Juvortis i Maganum. 4.) Hvort þad sien þær riettu Hrijder, edur ecke. 5.) Hvort Moodur-Lijfed stande riett; (Þvi ef so er, ma hun vera viss um Hæga Fæding) edur þad kastar sier til Hlidaña, og til hverrar þad sie. 6.) Hvort Foostred snue sier riett edur ecke. 7.) Ad hun veit þar

þar med, hvort hun þarf að hialpa Kon-
unne, eða hun skal læta Fæðinguna gang-
ga epter Naatturuñar Edle. 8.) Hvort
hv Hella edur Dickt, sem Konan hefur,
sie i Moodur-Lifenu, edur fyrer utan
það, ásamt adrar slíkar Kríngumstæd-
ur.

10. Nær skal þesse Rañsookn skie, hvort
heldur meðan Hrijðernar yferstanda,
edur fyrer þær, edur epter?

Hun má allstíð skie: Fyrer Hrijðer-
nar má hun skie, uppá það, að meðan
Sinnurnar um Barned eru ennu línar,
að hun vite hvort Barnsins Linur vill fyrst
koma i Lioos, því að meðan Hrijðernar
yferstanda, og speña wt Fornistæd, verður
það ei vel rañsakad. A meðan Hrijðer-
nar yferstanda, má Konan og Rañsak-
ast, so Yfersetu-Konan vite, hvada Hrijð-
er hun fær, hvort þær sien ríettar, edur
añar slags. Epter Hrijðernar ma Rañ-
sookneñ og skie, uppá það Madur vite,
hversu mikið þær hialpad hafa, til Fæd-
ingareñar.

IV. Capitul.

Um þang Merke, hvar af þecklast meige,
hvert Konan sie med Barne.

1. Eru þesse Zeikn eda Merke margfold?

Þaug eru Tvennslags: Aðadhvort
almenneleg, sem hver ein Kona þecker,
edur þang eru sierdeiltisleg, sem Yf-
ersetu-Konurnar einungis þeckia, og eiga
vel ad vita.

2. Hvor eru þang almennelegu Zeiknen?

Sierdeiltis eru þang: Zeikleike i Lijf-
amanum, Belgia, Uppsala, Maxnadar-
Teppur, Kvidarens Dörtur, og fleire öñ-
ur, sem öllum eru velþekkt, en kúna þo stu-
ndum ad bregdast.

3. Hvor eru þau sierlegu Zeiknen?

Þau eru soleides, ad Yfersetu-Konan
med Ransookneñe gietur vitad, hvort Ko-
nan er med Barne, og fer nærre um, hvad
længt hun æ epter.

4. Hvar af gietur Yfersetu-Konan vitad
syrer viðt hvort Konan sie Oliett?

Af Muna Moodur-Lijssens, sem er eins
og hnottottur hardur og sliettur Snapp-
ur med stjiltre længre Opnan i Midlunne,
sem

sem allstíð stendur open, so þar má iðkomast lítt af eirne Nogl, a meðan Kona er ei með Barne; En þremur edur fjórum Dögum epter það hun er Barns hafande, til-lytur sig þessu Snappur, verdur síðan hvassare og hefst meir uppepter, hvar af nocturnveigen má þekkiast, að Kona sie með Barne; Einkum ef hun finnur til Stíngs og Verklar under Nablanum, þó tóna öll Ríene. Teikn hæglega að bregðast, að Fyrsta og Þórum Mánuðe.

5. Hvar af verdur það vitad, hversu leinge ein Kona hafi geinged með Fostrið?

Þegar Múne a Moodoo. Líffennu ennu fremur umbreitest, so vel að Skapnadenum, sem Stadnum sem hann er í

6. Hvoriar eru þessar Umbreitingar og hvoru þær farið síerhvor Eijme að þekkiast af þeim?

Under eins og Kona er vordin Barns hafande, tillytur Moodoo. Líffens Múne sig, verdur sinum samant flatare og linare, so honum verdur lítt við Naser a Hvölpi, og gefur sig jafnan meir og meir ofan að fæðingar Stadnum, so Madur getur fundid hann með fremsta Lide síns Fingurs, þar

þar þo 'ardur varla til hañs næðist með
öllum Þingrinum.

7. Hvi gefur Moodur-Lijffens Muñe sig of-
að epter ?

Af því Moodur-Lijfed stæckar Daglega
og nidur þrickest af Þniðlunum, en þar ect-
ert mootstendur því að nedañ verdu, fær-
ist það þængad.

8. Skedur þetta leinge ?

Hier um 6 edur 8 Þifur.

9. Hvert særest það þar epter ?

Epter því Moodur-Lijfed kañ ei leingra
að komast nidur, en Þostrid stæckar jafn-
að, þa stígur það upp under Parmana,
og dregur þess Muña upp með sér; Sem
þa verður hvað epter aðað flatara og lin-
are: En konañ tekur því meir þa til að
þicna framar ur því; Moodur-Lijfid finst
þa og eirnen nær ransakad er vera uppfyllt,
eins og miður Rodde, stuttum Tijma þar
epter fær Þarned Lijf og Hræring, sem
ecke er so að skilia, að það hafa ei Lijf fyr-
re, þar Þarned fær það strar i Upphafa;
Heldur so, að það fær þa Krapta til að
hræra sig, af því þess Limer stirkna þa.

10. Nær

10. Nær skedur þetta?

Það er ecke allstíð jafnt, þó verdur það veniulega í millum þeirrar Þjortandu og Þjottandu Þífu.

11. Hvað verdur fremur um Moodur-
Lijssens Muña:

Han dregst jafnan herra upp, og verdur flatare og linare, so a siounda og attunda Maanude, finst Maane eins og það han breifade blindande a aunar's Muñ, og finde Barernar.

12. Hvornen verdur han framveigis?

So sem han i fyrstuene var sem Snappur, þa þverrar han siðdan sinansamañ elldungis, og verdur þunur, og flatur, og so hætt uppstijgen, ad varla verdur liad til hans med Þingrenum, þangad til farum Þikum fyrir Þædinguna, nær han sigur nidur ad Hælsenum.

13. Hvað er það fleira sem a þeim Þijma
latur sig merkia?

Hvort Þarned hefur snued sier til ad sædast edur ecke?

14. Hvornen mað það þeckiaft?

Fostrid i Moodur-Lijfe, situr vidlika og þa Madur situr, nær han leitar sier Hægd-
ar

ar til Baksens, og þá ad því er komed ad þad skal fædast, snijst þad alloptast vid, so Hofuded er yfer Muñanum æt Moodur-Lijfenu, sem þeckiafst kañ gegnum Moodur-Lijfed, hvad hæglega kañ ad bleckia etna Öreynda og einfallda Yfersetu-Ronu, i því hun ætlar þad sie Barnsins Hofud sem hun tekur a, og meinar ad komed sie ad Fædinguñe.

15. Al hverjum Tijma snijr Foostred sier?

Eingin viss Tijme er a því; Epter því, þad snijr sier a stundum fullum fim Bítum, fyrir þañ rietta Fædingar Tijma, og stundum sijdar.

16. Hverjar fleire Um-breitingar þeckiafst af Moodur-Lijfsens Muña?

Hier umñ fiortan Dögum fyrir þañ retta Fædingar Tijma, byrjar honum ad opna sig, so ad Madur kañ med Fjngritum ad þeckia Himmuna edur Lifnarbelgen i hvertum Barned liggur (so sem flootande i Vatne): Hier er þad merkiande, ad allar þessar upptaldar Um-breitingar verda ecke strax, hverjar epter adrar, helldur sinam-samañ, og so sem omögulegt er, fullkomlega

lega um þær að skrifa, því ber Yfersetu-
Konum með Sentugleikum að yðla sig þar
í, so þær af þessum Umbreitingum kynu að
vita næturvetni, hvað langa Tíð Kon-
an hafi með Fostred geinged, og hvað lein-
ge hun eigi epter.

V. Capitul.

Um (Ofall) edur oðjmabæran Burd.

1. Hver eru þáug Tiffelle sem skadlegust eru
fyrrer þungadar Kvinnur?

MEdal annara sinarra Tiffella sin þe
im villia til, og hie er ecke Þorfað
gieta, eru þesse hin Skadlegustu;
Ofall, edur fara illa; Og ganga með and-
vana Foostur: Ad faa Bloodlaxt, og Sin-
arðrætt, því hie af kañ hæglega bæde Mo-
odurinn og Barned deya ef ei verður i Tj-
ma við-hiælpad.

2. Hvað er Ofall?

Það er þegar Konan fyrrer þañ siounda
Manud færder sitt Barn, því það kañ
þa ecke hallda Tjife; Það kallast og Um-
billting i þeim fyrstu þremur Manudum,
hvort og under þessu Orde Ofall, skal um-
höndlad verða.

3. Hver er Orsök til þess Ofalls?

Hun er aðnadhvert Juvortis, so sem Hæðsla, Ríðe, Sorg, ofmikil Blood, og þessháttar, sem gírer sneggva. Unnbreiting i Blóðinu; Edur hun er Utvortis, so sem mikil Slaup, Stöckur, Willtur edur Föll, og þvílíkt, siálfrar Konuñar Skapnadir kañ og vera Orsök þar til, so hun Dvítande kañ fa Skada þar af, hvern eingeñ kañ mögulega að hindra, Madureñ siálfrur kañ og vera Orsök þar i, med síne harðre Unngeingne, einlum a þeim þremur fyrstu Manudum þa Moodur-Líffsins Muñe þefur gefed sig niður epter sem leingst.

4. Af hvortu má þekja að slíks Ofalls sie Bon?

Af því nær Konuñ sígur til Verktar i Bakinu og Líffenu, og hun fær Hrijder med Bloodlæte.

5. Verdur þessu Ofalle hamlad?

Jæ, nær Madur i Tíma veit af því, adur en Moodur-Líffed þefur opnad sig, at þeñan Hátt, að læta Konuna strax leggja sig upp i Rvni, og vera firra, og gífa þeñe (estiler): Það sem Juvortis og Utvortis, að þess að driifa, kyñe bæde að

styrkja

stírka hana og Varned ; Eirneñ ef Þorf
sijnef, ad vel reyndur Læfner, opne Ved at
Handleggnun.

6. Af hvøriu sief þad , ad sliķu D: falle
verdur ei hamlad ?

Þegar Hrijðernar vara , og Moodur.
Eijfed opnar sig vid hvøria Eina ; Foost-
red þreingest wt, Bloodlaated ver, sem Dr-
sakar opt mikel Mungvit edur Dmeigefi.

7. Hvad verdur hier adgiort ?

Yfersetu-Konañ skal leggja alla A-
stundan og Umhyggju ad frelsa Konuna,
þad fyrsta verdur , og leysa hana af ellu
þvi, sem heñe ber ad vera af med , sierdeilis
Kappkosta Barns-Fylgiuna vel i burtu
ad taka.

8. Hvorneñ skal þetta fle , þegar ei verdur
komet Høndene in.

Fyrst skal leitast fyrer ad koma Tveim-
ur Fjngrunum in i Halsen , og naa til
einhvørs , sijðan sijnamsamañ rymka til ;
Jafnvel ad setja heñe Klyster, sem opt gjo-
rer miked gott.

9. Hvorneñ skal Konañ haga sier epter skjett
D: Fall , edur þa hun er frelsad fra þeim
D: Eijmabærum Burde ?

Hun skal hallda við Ríðmed Almenelega Sængur-Legu, og jafnvel leingur en Almenelega skiedur, því þetta er myklu skadlegra, so sem sáx má af slíkum Konum sem sáx D. Fall, að þær eru alla Daga síðan veifar, sieraðis þær, sem of-sneima ganga af Sænge.

VI. Capítule.

Um Teikn til dauðs Foosturs.

1. Hvor er Mismunur að D. Falle, og dauðu Foostre?

D. Falled geingur frá Komne, en þad dauða Foostur ber Konan længa Tíð, og stundum heillt Ar, frá yfer Edlelegan Tíma.

2. Hvort Teikn er til þess, að Konan geingur með dauðt Barn?

Um þau hellstu Teikn, sem Men Almenelega uppreikna, eru af þeim herfelegu Dömpum sem koma af því dauða Foostre, sem af la Komne Belgia og Sirottooms, vil eg hier ei tala, sem þó eru ecke Öbrýgdanleg, heldur framtella þau vissustu Merke, sem eru: 1.) Ad Konan síur nedst í sjinnu Ríð miken Þranga, sem Steirn bære,

være, er fastast frá einne Sijdu til aðrar, eptir því sem hun snir sigr. 2.) Hefur Rvidur er svo kalldur, að hann hitnar varla, og þar með svo viðkomu. 3.) Að illaluftande Þesse fljotur af Moodur. Lijfennu. 4.) Þegar að því er komið, að hun fæde, finst Hofud Barnsins mæg linn, en Rad-er Betnaða hvassar. 5.) Að su þúna Hrod Barnsins, er laus við Kroppenn, so Skiud so vel sem Hoddet er eins og það he vifnad.

3. Hverneð kan Þrersetu: Rœnað
hialpa i þessu ?

Hun mæ hafa gooda Að. Siartne að því, nær Moodur. Lijfens Munu opnar sig, aðadhyort sialfkrasa, edur af Lækingum, að hun sem best leitest við, að næ Foostrenu með allre Hægd og Varengd, so hun ei giore Skada naulegum Þortum, sem hæglega skiedur, ef hun er ei vel uppfrædd um þeirra Skapnad, og A-sig-romulag.

4. Hvert Merke er til þess, að Barned
he nylega dandi fyrir Fædinguna ?

Þegar Barned ber riott að, og hefur Hofuded niður að Fædingar-Stadnum,

þa er Vandasamt að vita, hvort það lifir edur ekki, þar Friðernar hafa so samað Þryckt því, að það kañ ei að hræra sína Lime, þo það life, og þang Teikn, sem almeñelega uppteliast, eru elldungis Öviss; Samt er þetta vissasta (og kañ þo bregðast) að þegar Madur sít í Hvílu-Þodunum, að þar reður af Fæðingar-Þadnum grænleitur illaluktande Þesse, sem kemur tvr Muñe þess danda Þoosturs, eins og síest æ Framlíðande gömlum Mañestium, edur og epter það, þa Líked er hrært, edur því er síued.

5. En hvort Teikn er til þess að Þarned lifir, þegar þess Þofud er ei so laange nidur, edur það ber ekki vel að?

Es Madur gietur komed Fjnggrinum in í Þarnsens Muñ, og síður Þwnguna hræra sig, edur og hañ gietur nað í Nafla Streingen, og síður hañ flax, ellegar es Þarnsens Handleggur hanger tvr, og Madur sít að það hrærer Fjngurnar, þa er það noog Mark til Lífs.

VII. Capitule.

Um Bloodlaet.

1. Hvað merkest hier fyrir Bloodlaet?

MER Blooded tekur til að reña af Moedur-Lífenu, og þar með Blood-Lifrar, sem æ meir og meir tekur Yferhönd, þar til það reður, so sem være tekið Tappe tvö Tími, þá er hætt við, ef ei er strax viðhiðlpad, að Konan láte Lífed.

2. Hvor er Orsök til slíkra Bloodlaeta?

Barns-Fylgiañ, sem er ínst í Moedur-Lífenu, hver með öllu edur að nokkru Leite laus er vorden, þar hun er ei aðad en Vedaar, og Moedur-Lífed kañ ei draga sig sam- an, æ meðan Foostred og hun eru þar íne, so kañ og ecke helldur Bloodlaeted fleimast, fyrr en allt þetta er í burtu, og Konan er frelsud. Þó í Fyrstu, ef Bloodlaet en ecke Of-mikel, má Madur reyna til með Veda-Bloodteku, æ Handleggnum, og öðrum þienanlegum Hlutum, sent stilla Bloodsens ofur-Hita, en sie Barns-Fylgiañ losnud, þá tíæer ecke aðad, en Konan skule frelsast æ einhvern Hatt.

3. Hvort Merke er til þess, að Konan sie komeñ so nærre?

Þegar Blooded reður so mykud, að hun missir

missir alla Krapta, og þad sortnar fyrir
 heñar Augum, og fellur i Dmeigen, þa
 er stoor Naudsyn, ad hun verde leyst sem
 allra fyrst: Eins er því og hættad um
 Sinardratten, sem tilfelltur ungum Kon-
 um, aðnadhvort af Otta, edur þvílíku, af
 hverin hætt er, ad slíkar Konur læte Líf-
 ed, ef þær eru ei strax frelsadar. En senn
 heñar Hendur og Fætur öldungis kálld-
 ar, og Kúllda. Svite slæst tvit med stoorre
 Hiartans Angist, þa er þad Almenelega
 of-seint, og hvort sem þa leitast við ad frelsa
 þvílíka Konu, ma ælihta hana so sem
 danda, og giora nælægun þad vitanlegt,
 því þad kæn flóotlega ad skie, ad so veif
 Kona, og hartnær Bloodlaus, deye aðnadh-
 hvort um edur strax epter Fædinguna;
 Þo ma ein skynsam Yfersetu-Kona ei
 yfergiefa hana, heldur giora sitt Verf
 sem Gud kænir; En ad sitia yfer heñe
 Adgiordalaus i slíkre Nend, horfa æ þad
 hundeyr med Foostrenu, og vera sig ei ad
 leysa hana, er Oforsvaranlegt.

4. Hverneñ kæn slíkj Kona ad frelsast?

Epter þad heñe er veittur Hagkvæmur
 Unbrennadur, sem hler epter skal tvískjir-

ast, og Madur gietur opnad svo til, ad ið
 verdur komed Evelmur edur Premur
 Sijngrunum, þa skal Yfersetu-Ronni
 sinvria sijna Hønd og Handlegg, so sem
 aadur er sagt, og taka wt þad lifrada Blo-
 od, af hvorum Hælsen æa Moodur. Lijfennu
 er Beniulega uppfylltur, þar epter fare
 hun med Høndena upp betur, En ef ad
 Munni æa Moodur. Lijfennu er ei nooglega
 opnadur, þa giorast þad med allre Hægd
 sin æa unsamað ad gleða wt Sijngurnar, og
 komast in i glegnum Barns-Folgiuna,
 sem Beniulega verdur fyrst fyrer i þviltjku
 Tilfelle, sijðan skal sinva Barnennu, sem i
 þessa Rvers sijðara Parte sagt mun verda.
 Epter Fædinguna skal Ronni vera øld-
 unges kyrr, og sie þenne giefed opt, en lijted i
 hvort Sin af þunre Hafur edur Bygg-
 Stovu, med fæum sundur-steittum nron-
 um Mandelum, Sija svo Stovuna med
 øllu, þo ma þesse Stova i Forstuðe ecle
 vera of-sterk.

VIII. Capitul.

Um Hrijðernar og þeirra Adgreining.

1. Eru Hrijðernar margslags?

Þpter því hier verdur talad alleina um þær Hrijðer, sem Yfersetu-Ronnan skal þektia, so hun kune ad frelsa Ronuna, þa adgreinast þær i riettar og falskar Hrijðer; Fyrer utan ad tala um Verk i Maganum, sem optlega af Övum Yfersetu-Ronum, er hallden fyrer Hrijðer, edur þær sinæ Hræringar, sem þvngadar Ronur fña opt til æ þeim seinasta Manude; Edur og um Epter-Hrijðer, sem koma epter þad Ronan hefur alad Bæned, hellst hia þeim sem opt hafa Bænnatt.

2. Hvoerneñ adgreinest Maga-Verkureñ, falskar og riettar Hrijðer, sijn i mille hvor fræ añare?

Þad verdur best med Ransookneñe; Þvi vid Maga-Verkeñ umbreitest Munuñ æ Moodur-Lisfenu eckert; En af þeim folsku Hrijðum, jafnvel þo þær giore Ronuñe stoora Augist og Verke, dregst Munuñ samann; En þar þvert æ moode, vid þær riettu Hrijðer, sem koma fræ Bænnu, nidur ad Fædingar-Stadnum, og þreingla ad af meira Megne, og standa leingur yfer

þfer, þo med minne Augist og Svita, en vid þær folsku opnast Munnen meira og meira.

3. Hvað ær ad giora vid þær folsku
Hrijder?

Það skal bidia Konuna ad hasa Posen-
mæde, og umfram allt ad espa þær ecke,
hellsdur leitast vid ad lina þær og stilla, so
framt Madur vill þær umbreitest i riect-
ar Hrijder.

IX. Capitul.

Um Natturnlega Fæding.

1. Med hvorsu morgum hætte mæ haga
Konuñe, þa hun skal fæda?

MED Presiu Moote: Ad hun sie
Sitiande, Standande, eda Ligg-
iande.

2. Hvornen er bved um hana Sitiande?

Þar til er brvkladur sierlegur Stool, og mæ Sess Fioleñ sem ær seted, ecke vera of-breid Bak til, so Daus. Beined sie lidugt, ad giesu sig til Baka i Fædinguñe; Eins skal og um Bak-Fiolena vera, ad hun sie afnadhvort laus, so hun meige taf-
ast i byrtu, edur leggiast nidur, uppar þad
ad Konuñ meige leggiast ær Baked, ef Ma-
undsvu

udsyn krefur; En þeir sem ecke hafa þess
 að Stool, kúna að bríða Fioora jafuhæ-
 fa Stoola, sem síðar skal sagt verða.

3. Hvörneñ er bœd um hana Standande?

Hun skal standa aðnadhvort a Footum-
 um edur Kníænum, þó so hun stíðie sig við
 Bord edur Kistu, en Yfersetu. Konan er
 þá að Bak til við hana, að hialpa til og
 taka að moote Barninu, hver Sidur þó
 et er veniulegur, utan vissar Orsaker knye
 til.

4. En hvörneñ er bœd um hana Liggjande?

Aðnadhvort hun legst i Sængena, og
 Yfersetu. Konan stendur til Foota, sem þó
 er mîog Ohægt, ellegar hun er legd i stutta
 Sæng, gjörda af Fioorum jafn-hæfum
 Stoolum, sem setiast Tveir og Tveir hver
 moote ödrum fast saman, þar ofan að et
 legd hard-stöppud Dîjna, edur Sæng,
 síðan þar ofan að, næld Reckiu. Bod, og
 nære ofan að Goolf að framanverdu, og
 þar sem Konan liggur með Miadmernar,
 skal leggjast breidt Hand-Klæde þvert um,
 til þess að hene verðe lúpt upp ef þess þarf
 við; Under Hofuded við Beggen er lait-
 en Rodde, sem i Ríime. I Þridia Mat.

ta, þá Madur taka Stool med Brijfum,
 og setja Baked á honum vld Beggen, og
 Tvo Stoola fyrir framan þau, eins hæ-
 fa, og læta snúa Bökunum að Brijkar-
 Stoolnum, þar eptir bindur Madur sam-
 an þá Tvo fremre Fæturna, sem næst
 eru hverier öðrum, á þeim Tveimur
 Stoolum med Bændum, setur síðan
 Snied á moote Gardenu og dregur til
 sín med báðum Höndum, þá Tvo frem-
 re Fætur af sömu Stoolum, sem eru lein-
 gst hver frá öðrum, og yter þeim so sam-
 an, að þeir ecke stande hvor frá öðrum yf-
 er eitt Kvartel, þar med yter Madur þeim
 til baka að Brijkar-Stoolnum, og leggur
 ofan á Dijn, og áðad sem fyrr er sagt;
 En þar sem Biled er á milli þeirra Tveg-
 gia Stoolanna, niður þrýcker Madur Dijn-
 nume med Hendenne, so Yfersetu-Konan
 giete hæglega hrært Höndena, eptir síne
 Docknan; Síð Áðar Umþvöninguren, er
 same og um Fioora Stoolana er sagt; En
 þá Umþvöning heild eg þau besta af
 þessum, og hægasta fyrir Konuna til að
 hafa Hvíld med, fyrir Miadmermar.
 Þar fyrir utan er þesse stutta Sæng því
 hægri,

hægre, sem hun er hærre.

5. Nær brokast þesse Sæng ?

Hun er bentug þegar Konan kañ ei að fæða, nema fyrir Hialp og nækvæmar Handa Tiltekter, og þar fyrir utan er hun allstíð Hagkvæm fyrir Barn-Sængur Konur að fæða í.

6. Hverneñ liggur Konan í þessare Sæng ?

Hun liggur so sem a Bakid, þó ei leingra upp við, en so að Fædingar-Stadureñ sie frij, edur moots við Endan a Dymuñe; Síðan standa adrar a báðar Síður við bana, til að halda mið heñar Rute og Fætur, en Yfersetu-Konan setur sig fram- an fyrir heñe.

7. Fæðast lifande Børn með mor-
gu mote ?

Preñslags moote ; Því fyrst kemur an-
aðhvort Hofuded, edur Fæturner, ellegar
og Dauseñ ; Afhverium sa fyrste Maate
fallast Nátturleg Fæding, epter því flest
Børn fæðast þannín, og það opt utan an-
ara Hialp. Hiner tveir Maatar, nær
Fætur edur Bakhluteñ, koma fyrst í lioos,
fallast ecke nátturleg Fæding, hvar mið
talad

talad skal verða í síðare Partinum.

8. Af hverju veit Maður það, að Höfundur vill fyrst fæðast?

Nær Konan er ransökud, so finst strax (jafnvel þó Móður-Líffsins Munir hafi ei opnað sig) til Höfundis, sem til fringloz Snattar.

9. Hvernig geingur til í Nátturlegre Fæðingu?

Þegar Móður-Líffsins Munir er opnaður af aðþreingjande Hrijdum, so finast Himmurnar eða Fornist, ásamt með Fostriinu: Lokisins þá Hrijðernar þreingja meira að, brestur Fornist, og Vatnið sem þar er í, rennur út; Þá finnur Maður bert Barnsins Höfund, hvort að kemur strax til Fæðingar-Stadarens, ef Hrijðernar halda við, og um síðer kemur allur Líkaminn.

10. Kann Yfersetu-Konan að hjálpa nokkud hjer til?

Nærsta ekkert; Þvi mörg Börn fæðast so án nokkrar Hjálpar, en af því þetta skedur ekkert alltið eins hæglega, þó Barnd hefur rétt að, þá þarf Yfersetu-Konungrar við. 1. Ad hjálpa Konungrar i Gott

eine

lne. 2. Ad hialpa til Fædingariñar ,
 þad fyrta gíorer hun i því , ad bua um
 Konuna og hagræda heñe so hun kúne þess
 betur , ad brvka síjna Krapta i Fæding-
 unne ; Hid añað gíorer hun med því , ad
 taka i burt , þad sem hindrafañ Barnsins
 Fædingu, og epter þad Hofuded er fædt, hi-
 alpar hun til ad allur Lífkamen fædest og
 so ; Síðan tekur hun wt Barns Fílgíu-
 na , bindur fyrir Nablañ at Barninu , og
 um Konuna , og hialpar heñe síðan upp i
 Rumed.

II. Hvorneñ hialpar Yfersetu-Konañ
 til Fædingareñar ?

Þad gíorer hun med Orðum og Verk-
 um , med Orðum skedur þad nær hun veit
 i rettañ Tíma ad ræða Konunne , bæde
 ad hialpa til med síjnum Kröptum , sem
 og ad baña heñe þad , til Dæmis : Ef
 hun situr yfer midalldra Konu , sem ei hef-
 ur ædur Barn fædt , þa mæ hun ei hal-
 da heñe til ad erfíða med , heldur láta Hr-
 tíðernar verka þad , og fara seint , og ha-
 fa Políunæde yfer heñe ; Þvi slíkrar
 Konu Límer , sem ædur hafa ei vered op-
 nader , og eru seiger og harder , opnast ei
 ann

aðan Frijda, og með Langseme eins þá For-
 nistad spriingur of flíott og Vatned reñ-
 ur of smeina, þa geingur það seint, so Mad-
 ur hlístur að laata Natturuna raada, og
 leifa ecke, að Konañ so spile sinnum Kropt-
 um; Þo a þetta að skiliast, mñ það, þeg-
 ar Barnid ber riectt að. Með Berkenu
 hialpar Yfersetu Konañ til, þegar Muñ-
 en a Moodur. Lífenu er noog opnadur og
 Fornistad er ei brostet, að hun með mestu
 Hægd og Barud, a malle Frijdaña, að
 Fornistad ei breste, sineger Høndiñe upp
 með Fornistenuiñ i Moodur. Lífet, að
 vita hvar Barnsens Hofud sie, edur ef
 nockur añar Limur klemur nidur með
 Hofdinu, ber hun sig að með Hægd að
 hta honum til baka, og retter Barnid við
 slíkt sem hun kañ, ef það liggur ecke riectt;
 Villie so til að Hrijden kome a medað, þa
 hallde hun Høndiñe fyrir, þar til hun er
 afliden, síjdañ ransake hun; Þar næst ef
 Hinnurnar eru ofseigar, so þær rifna ecke,
 hellsdur þreingiaf jafnvel wt stundum fyr-
 er Fædingar. Stadñ, og hindra þar með
 Fædinguna, þa ma forstandu. Yfersetu
 Kona siat til að þær breste, hvað best kañ

ad þe med Rante af Salt-Mola, edur edru moote, epter því sem heñe þocknast, so Batned reñe fra, og Hrijðernar, hverjar allar forgiefens lenda a Fornistenu, kyñe ad slíjta Barnsins Fædingu; Þo skal hafagooda Tilsiðon i því, ad þetta verðe ei of-flíðott, fyrr en Moodur-Líffsens Muñe er vel opnadur, og Barned þar med ber riectt ad, so ad Hofuded kyñe ad koma strax epter, þegar Fornisted er sprunged; Þvi ef Moodur-Líffsens Muñe er ei vel opnadur, þa hindrast Fædingen, þar Fornisted adur en þad spríngur, opnar betur Muñan a Moodur-Líffenu, heildur en Barnsins Hofud: Þar næst hialpar Yfersetu-Ronán til Fædingariñar, þa hun veit ad eitthvad stendur fyrrer Barnsins Hofde, med því hun fer med Fingurnar i malle þess, og Barnsins Hofuds, og líðkar þad so, ad eingen Fyrerstada verður.

12. Hvornen hialpar Yfersetu-Ronán, þegar Muñen aa Moodur-Líffenu hindrar Foostursens Fædingu?

Þad er hætt við optlega, þeim sem hafa nidursíggín Rvíð, ad Moodur-Líffsens Muñe klemur i Beigen fyrrer Barnsins Hof.

Hofud, framan til við Lijf-Beinad, so sem
Skiñ-Boot, og hindrar þar með Foostur-
sens Framkomu; Þegar þetta skedur, og
Yfersetu-Konañ veit það, þa skal hún sem
Bareygðarsamlegast yta honum til baka
upp með Lijf-Beinenu með sínum tveim-
ur Fingrum, þangad til Barnsins Hofud
kemur ofan í Moodur-Lijfsens Hals.

13. Med hverju móte getur Yfersetu-Konañ
hjálpad, þegar Barnsins Hofud hefur
þreyngst ofan í Moodur-Lijfsens Hals,
en vegna þess stærðar kañ ei leingra
að komast?

Þa skal hún með því Handflæde, sem er
under Konuñar Miodnum, láta tvær
Persoonur lypta upp Konuñe hoogle-
ga, meðan Hrijðernar yferstanda, en þeg-
ar þær eru afftadnar, þa skal láta Kon-
una sjá nður aftur og hvíla sig; Þrid-
ia Persoonan hljótt og að vera við, sem
með síne flatre Hónd skal hægt og gegne-
lega, þreingja að Kvíð Konuñar, meðan
Hrijðernar yferstanda, en strax sem þær li-
na, þa ligge Hóndin hægt á Kvíðnum, og
þriðte ekkert þar til þær koma aftur, og þeg-
ar þetta er allt vel athugad, þa kañ það

mitad ad hialpa til, ad Hrtjðernar þrenn-
ge þess betur ad, so Barned fædest.

14. Hvað er ad ottast, þegar Hofudid er
komid ofan leingst i Fædingar. Stad:
in, og hvort Naad er vid þvi?

So sem þad Hofuded kan ei ad fædast i
lioos, fyrr en þad hefur fært Moodur. Lijf-
sens Munia ofan fyrrer Lijfveined, og kem-
ur fyrst i lioos sem Baum vor Hyde, og i
þessu kvartar Konan almennelega yfer Verf
i Parfagaængenum, hver sig giesur þa i
bland rot, so sem stoor Bal-Nit; Hvar
fyrrer nælæger segia Yfersetu. Konune ad
hallda þar vel i moote; So verdur og stund-
dum, einum hla þeim, sem i fyrsta sine
fæda, ad Hofuded hitter ecke þan þraungva
Gang, og hindrast ecke alleinasta hler af,
helldur og af þvi, ad Snackin (sem i Naatt-
urlegre Fædingu kemur fyrst i lioos) Bor-
ar sig i gegnum Midveggen, so ad Fæding-
ar. Staduren risnar allt ad Parfagaæng-
enum, og skemur þan so a stundum, ad Kon-
an alldreif sijðan kan ad hallda sinnum
Stool-gænge; Ad varna stiku, skal
Yfersetu. Konan ecke hallda neinu Klæde
fyrrer Parfagaængenum, so sem Venia er

til, því slíkt hindrar Barnsins Fæðingu, og þar fyrir utan hialpar það ekkert, heldur skal hun smíra alla sína Fjüngur a báðum Höndum, og fara með þær tñ i Fæðingar-Staðiñ, að Barnsins Hofde, og við hverja Hrið, líða til með þeim a báðar Síður, frá Hofdinni smámsam-
 añ, móte Þarfagængenum; Og síðan smámsamañ glöra Hofded bert; Þegar Hofded er að mestu komið ofan fyrir Líf-
 Beined, so Yfersetu-Konuñe synest sem hun kúne að nœ því fram, þa skal hun Ráðleggja Konuñe, að hialpa til af öll-
 um Krepnum, og þa Hriðernar eru hard-
 astar, yter hun til báða i einu ædurnefndri Skín-Boot, til Þarfagangsins avid, og i því sama kemur Hofded fram. I því sñ Hofded kemur wt, þa leggur Yfersetu-Konañ sínar Hendur flatar að Barnsins Hofde, a báðar síður, og Fjüngurnar ap-
 tur fyrir Eyruñ um Ríðskana, dregur so Barnið til sín niður að Golsinu með nokk-
 ri Atesd, en þo Sníðialaust, so Arlernar kome strax eptir Hofdinni, ofan i Fæðing-
 ar-Staðiñ, so hñ farei ei Tíma til að krep-
 ppa sig að Barnsins Hælle.

15. Hvad er við því , þá Nafla-Streing-
ureñ hindrar Fædinguna ?

So sem Nafla-Streingureñ hindrar
med Eweñu Moote Fædinguna , so þarf og
Eweñslags Maata edur Handa-Tiltekt
ad varna slíktu. 1.) Er hañ til Hindrun
ar þegar hañ fer undan Barnsens Hofde ,
og er slíkt misg Hættulegt fyrir Barn-
sins Líff , Ef leinge þreynger ad Nafla-
Streingnum , þar fyrir , strax sem Yfer-
setu-Konañ sier , þá Fornísted er komed , ad
Nafla-Streingureñ hænger tvö , skal hun
leggja Konuna a Baked , so ad Lendarnar
sieu hærre en allur Lífkameñ ad ofa , og
hid snarasta , fyrir en Barnedliemur , yta
Nafla-Streingnum med allre Hendeñe ,
til Baka aptur , sierdeilis ef hun ei med
Fjngrunum kañ ad giora þetta , og koma
honum in fyrir Barnsens Hofud , hverit
hun skal sia til ad koma ofa i Fædingar-
Stadeñ , so þad hindre Nafla-Streing-
sens Utrense , en hlaupe ecke þetta , þa ta-
ke Lerepts-Boot , og binde um hana Tví-
ña , og leitest so við ad yta heñe in med
Fjngrunum , eda Spada þar til-giordum ,
þængad sem Nafla-Streingureñ leitar
a ,

æ, en duge þetta ecke heildur, þa leitist hun
 vid ad sniva Barnenu, og laata Fætturnar
 fyrst fædast; Þvi ef þad fædest Nattur-
 lega, þa er varla Von, ad þad kome med
 Lijfe i Lioos, þar Nafla-Streingureñ
 freistest þaen; Hvar fyrer best og vissast
 er, ad sniva strax Barnenu, nær sljfur
 Bände uppæ fellur. 2.) Hindrar hañ
 Fædinguna, og er skadsamlegur þa hañ er
 Ein-vaseñ eda optar un Barnsins Hæ-
 ls, sem Yfersetu-Romañ kañ ecke vel ad vi-
 ta, fyrre en Hofuded er fædt, þa skal hun
 hid flootasta, leitast vid ad losa hañ af
 Hælsenum, En sie hañ marg-vaseñ þar
 un, so hun giete ecke flootlega leyst hañ,
 mañ hun Öhrædd skera hañ sundur, og
 laata Eina af þeim nærverande Konum,
 hallda fast fyrer Endana baida, edur bin-
 da fyrer þa hid flootasta, sijdañ skal hun
 hid fyrsta koma Barnenu i Lioos, og bin-
 da fyrer þess Nafla, ef þad er ei ædur
 giort, epter því sem sijdar sagt verdur.

X. Capitul.

Un Fædingu Tvijbura.

E 4

I. Hver.

1. Hvarneñ kañ Madur vita það , að Kon-
 añ geingur með Tvíbjura , edur
 fleire Børn ?

Skert er viðst um það , fyrr eñ það
 fyrra Barned er fædt , þegar Yfer-
 setu. Konan formerker að eyter er
 eñ añað Forniste , edur Vatns-Þelgur ,
 eins og var fyrre því fyrra Barnenu.

2. Hvarneñ skal Yfersetu. Konan haga
 sier i þessu ?

Sum bindur fyrre Nafla þess fyrra
 Barnsens , afhender það , og lætur þess
 Fylgtu vera fyrra , því bæde Børneñ hafa
 Almenelega sem eina Fylgtu , þó þau hafa
 hvort fyrre sig sjinar Himnur eða Þjfnar-
 Þelge , síðan opnar hun það síðara For-
 nisted ; Hvar hun mæ. Hættulaust glo-
 ra ; (Var Munen ær Moodur. Þjfsenu er
 noog opnadur af því fyrra Barnenu) síne
 hun síðara Barnenu síne rielt (sem mitog
 Stalldan er) so að þess Hofur þreinge sier
 nidur i Fædingar. Stadiñ , þa lætur hun
 það fædast Natturnlega af Hriðana Ept-
 er. Ræstre, eñ síne Barned ei rielt , þa þarf
 hun ecke að ætla uppæ Hriðernar , hells-
 ur spreingia Fornisteds strax , og sína Bar-
 nenu.

nlmu, so Konan verðe þess flidotara leyft 3
 Med sama Hætte klemst Yfersetu Konan
 að því, hvort en nu sœu fleire Børn eptir,
 Ad Stjodustu þa öll Børn eru fædd, og
 bunded fyrir þeirra Nafla, greider hún
 Sag Konunnar, eins og hún hefðe fædd eitt
 Barn, Nefnelega: Ad hún væfur alla
 Læfina eða Nafla-Streingena um Hænd
 hær, og dregur so Barns-Filgiuna tv.

XI. Capitul.

Ad binda fyrir Naflan.

Hvornæn stiedur það?

NU Yfersetu-Konan hefur lagt
 Barned i sína Kiolltu, þa lætur
 hún sín Fjngur Jn i Barnsens
 Mun, og tekur i burt það Sliju, og O-
 breinende, sem þar eru og hindra Barned
 að næ Andanum; Þvi næst tekur hún
 Nafla-Þræden sem er af Fioor-folldu ed-
 ur Sex-folldu Bande saman-lagdur, hær
 um hælfrar Allnar laugur med sínum
 Hurte æ hverium Enda, og Ein-Vesur
 med einum Hurvt yfer um Nafla-Stre-
 ingen, so en nu optar med einum Hurvt,

og síðan en optar með fleire Hurvum, so þad hálldi, og lætur þad vera Þriggia edur Fjöggra Fjöggra breiddt frá Naflanum; síðan skier hun Nafla-Streingen Tveggia Fjöggra Breidd fyrir framan Banded, vefur so Barned i volgu Klæde, og tekur Filgiuna; En þad er vel athugande, ad þad sem bunden er með Barnsens Nable, sie mivolt og sterkt, því þad má ei vera hardt og mioott, ad þad skiere ei Streingen; Án þad, ad Madur verður ad binda fast, so Blooded reue ei frá Barnenu, sem hæglega skiedur, þegar Nable-Streinguren, epter þad hann er bunden, dregst meir og meir in; Þo má ei binda of fast, ad ei skierest Streinguren þar með i sundur.

XII. Capitul.

Um Barns-Filgiunar Ut-tekt.

1. Hvað skilst fyrir Barns-Filgiuna?

Förer Barns-Filgiuna merkest allt þad sem Epterfølger Barnenu Nátturlega, sem er siakf Filgjan, Læturen og Belgerner edur Sigurkuflen, er so kallast, þa nockud klemur æ Barnsens Hofde.

2. A

2. Al þetta allt strax að takast burtu ept-
er Fæðinguna?

Já það er hardla Randshnlegt: Því
ef noctud verdur eptur af Filgiunne, þa er
það Orðsof Komune til Dauda, edur að
minsta Koste til mikels Siwldooms.

3. Hvar er Filgían?

Alltíð ínst í Moodur-Lijfenu, og þó
það virdest odrubijie stundum, þa klemur
það þar af, að Moodur-Lijfed hefur fastað
sér til annarar hvörrar Sijdiñnar.

4. Hvorneñ æt að taka Barns-Filgiuna?

Ecke mað, sem Allmeñelega skiedur,
einasta draga Nafla-Streingenñ að sér, og
taka svo þar með Filgiuna, heilður að nað
til heñnar siælfrar, vegna Tvöfallðrar Or-
sakar: 1.) Ef að Filgían er grooeñ við,
þa kañ Streingurenñ ef hañ er veikur að
slitna frá, sem ecke mað, því hañ er Leid-
arvissir til Filgiunñar. 2.) Ef Streing-
urenñ er sterkare, en so að hañ slitne, þa er
hætt við, að Moodur-Lijfed dragest iwt með
Filgiunne, við hvört hun er grooeñ, og siwv-
est um, so Konan er þar fyrir í Lijfs-Haus-
ka, ef eingeni er nælaægur, sem strax kañ að
koma því riett fyrir aptur: Þar fyrir,

Under

under eins og Barned er sædt, og fyrr en
 bunded er fyrrer Barnsens Nafla, (þvi það
 kæn einur Kona að giera i Naudsyn) skal
 strax að meðan Moodur-Liðed er oped,
 Tvíj-vesta Streingnum um Fjngurnar
 að Vinstre Hendeine, og halda hene stöð-
 ugt að sier, síðan med Hægre Hendeine,
 fara in epter Streingnum upp i Moodur-
 Liðed að Filgtune, sie hun þa laus, og so
 sem fellur staalskrasa i Yfersetu-Konu-
 ar Hond, þa tekur hun alleinasta hana
 med fremstu Fjngrunum, og dregur so
 Streingene med Vinstre Hendeine, en Filg-
 tuna med þeirre Hægre; Sie hun stoor,
 so hun gietur ecke hæglega komest glegnum
 Fædingar-Staden, þa skal bidia Konuna
 að hoosta nockrum Sinum, og hialpa
 þar med til, þa klemur Filgtan strax wt;
 En sie hun grooen vid, þa skal giera sem
 sagter, og fara med Hægre Hendena upp,
 og þreifa allt i kring um Filgtuna, hvort
 hun sie ordein laus nockur Stadar, þa skal
 Yfersetu-Konan lidka til med Fjngrun-
 um millum hennar og Moodur-Liðsins
 metra og metra, þar til hun er öldungis
 laus, og fellur i Konunar Hond; Vilie
 þetta

þetta eige verda með einum Fjngre, þa skal
hafa þa alla Fjora til þess, og skila Fylg-
iuna frá Moodur-Lijfinu með Vjse Fjng-
re og Laungu. Laung, en með hinum tvei-
mur nta Moodur-Lijfenn frá Fylgiunne,
þetta skal giera þar til hun er laus að öllu
lette, síðan dregur Konan út Fylgiuna sem
fyrr er sagt, meðan Fylgian er þannig losud,
þa stodar það mikil, ef einhver önnur nær-
stadda leggur flata Hønd, utan á Kon-
unna Kvid, og heldur henni stöðugt á mo-
te þeirre Hende, sem Jávortis er. Yfer-
setu. Konan sem losar Fylgiuna, skal klíp-
pa vel sjinnar Reglur af, so að Moodur-Lijf-
ed fæ þar öngvan Skada af, þegar þetta
er gíort með Forstande og Varud, þa er
þetta öngvanveiginn Skadsamt, heldur
miklu betra fyrir Konuna, so henni verður
þar af betra og líttara.

5. Hvað skal Yfersetu. Konan giera
epter þetta af-staded?

Under eins og Fylgian er burtteken, er
fared með Høndene í aptur í Moodur-
Lijfed, til að hreinsa tvö þvi, það sem epter
hefur orded af Hólde, Lijfnabelg, Blood-
Lifrum og öðru þvilijku, og þegar Yfer-
setu.

setu. Konan er viss um, að Moodur-Lífsed er vel hreinsad, máx hún eðke draga Høndena tvö til sín strax, heldur hallda hēne þar fyrir nokkud, og laxta Moodur-Lífsed falla saman í Hrukkur utan um Høndena, og þá máx hún taka Høndena hægt til sín, verðe Moodur-Lífsed D-jafnt, þá skal það jafna og slætta og koma öllu í Lag; Eins skal og giera við Moodur-Lífsens Munna, jafna allt og í burtu taka, allt það sem eðke að vera, og Orsaka kann Skada.

6. Til hvors gagnar þetta allt?

Það hindrar það, að Konan líður hvörge nærre so miklar Eptir-Hrijder og Verke, sem annars, ef ei være gjort, so sem Kennslan hefur það kient, því þegar Moodur-Lífsed er eðke vel hreinsad, og þar verður nokkud eptir, og það er eðke vel sett í Lag aptur, þá er Konan morgun Vandasömun Tilfellið undervorpen; Þó er hler að athuga, að stundum er Moodur-Lífsed orðed so hardt, að það kann eðke þar fyrir saman að dragast; Og þá er forgiesens að hallda Høndene so leinge í því, þar til það er saman dreiged; Því, við slíku kann eðke

Yfer.

Yfersetu-Rönañ ad giera.

7. Hvorneñ æ ad næ Barns-Filgiuñe,
þegar Lækureñ er sliteñ?

Eins og ádur er sagt skal Yfersetu-Rönañ fara upp með Høndena og taka wí Filgiuna, eins og fyrr, en þá ríður æ því, að Yfersetu-Rönañ kúne að giera Adgreining með Høndene, míllum Filgiuñar og síalfs Moodur-Líffsins, hvern Mismun edur Adgreining, þær stóru Vedar, sem eru í Barns-Filgiuñe gíefa að þeckia nokurn veigun.

8. Þegar þetta allt er skied, hvað skal
síðan giera?

Yfersetu-Rönañ leggur varmt Klæde yfer Fædingar-Staðen, og Íter því sem næst honum, bindur síðan með heitu Líjn Klæde um Líff æ Rönuñe, og hlálpur þene þá þægast verður upp í Sængena, og ræður þene að liggja þyrre, sem best þun má þola, og að eta eðle, edur drecka nokurn Mat, edur Dryck, sem sterkur er; Allra síst Brenevíjn, því þá er so skadlegt fyrir hana, sem Madur vilde
flockva Elld með Ölu.

* * * * *



Níðar Vart=

3 X E N N.

Um þa D. Nátturlegu Lausn, sem með
Lærdooms:Kunst skiedur; Og
heðar Orsaker.

I. Capitulo.

Um þraungva Skælo og heðar Ut-
rymfun.

1. Hvor Orsök er til þess, að ein Kona fæder
med hægara moote en hin Auður, ásamt að
ein og hin sama Kona fæder í eitt Síne
hæglegar, heildur en í aðad Síni?

SÞað því Þyrra vidviðkur, þa kæn
Skaalfrar Konuðar Skapnadur,
vera Orsök til strængrar Fæding-
ar; En til hins Auðars, er aðaðhvert Mod-
ur-Lífed Orsök, þa það liggur skækt, edur
Foostred, þa það er of-stoort, ellegar það
sitir D. hentuglega, Jafnvel kæn hvert-
tveggja þetta vera Orsök þar til, hvor um
sjodar skal höndlad verda.

2. I

2. Þ hvortu er það innsæled, að Skapnadir
þeirrar einu Konunar er hagkvæmare til
að tæða en hinar Annarar?

Sýrer utan Þeifleika þa, sem slíktum
Eltamans Þortum kán til að falla, og
stórum eru Orsök til Hindrunar, þa er
það sierðellis innsæled í þessu Tveinu. 1.)
Að ein Kona hefur lidugre Línu, sem bet-
ur kúna opna sig, en hin önnur, hvar um
aður er talad. 2.) Að sú eina hefur
stóra víða Skál (edur Miadina-Hrij-
ng) en hin Annar þraungva, og flata, um
hvað nú skal sagt verda.

3. Hvað er það sem kallast, þraung edur
flot Skál?

Þegar Kross-Þeined ásamt Daus-
Þeinnu er misög beigt in á við moote
Elt-Þeinnu, og Daus-Þeined er reffe að-
skiled (sem það Natúurlega að að vera) í
Drin sína Þríoost-Þeind Þein, heldur
eru samað groen so fast, að þau eru ordeñ
so sem Eitt með Kross-Þeinnu, þa kallast
það þraung og flot Skál; Hvað Yfer-
setu-Konañ fær að vita, bæde með Ran-
sookneñe, sem og þegar Þarned, þo allt sie
vel, þeinnur fram seinlega, Jax stendur

ölsdungs kirt, þa komed er under Fæding-
una.

4. Hvað kæn Yfersetu-Ronan ad
giera vid þessu ?

I.) Setur hun Konuna i Stoolen, ed-
ur leggur hana a stutta Sæng, þiðr vel
um hana (epter Lands Sid) so Daus. Bei-
ned ligge ecke nockur stadar a, edur kome
vid, heildur sie ölsdungs hindrunar laust,
ad þad kune ad gtesa sig tvæt Bat til; Þar
epter fer hun med Hondena Jui Fæding-
ar-Staden so længt sem hun gietur, og
sitir Heine so, ad Handar-Bæd ligge
flatt med Kross-Beinenu, og hun med sinn-
um Ftingrum fæe teked um Barnsens
Höfud, þo so hun yte ei Barnenu med
þeim til baka, hvertu (sie þad en i Moð-
ur-Liife) hun ma leitast vid ad na, og þa
hun hefur komed Hondene fyrir, skal hun
hallda heine fyrir, þar til hun fihur ad
Hrijd kienur (hverta hun merker fyrir en
Konan siælf, af því Fædingar-Stadur-
en so sem hristest vid) þa æminur hun Kon-
una, ad hun med Tilkomande Hrijd, her-
de a epter, af öllum Kroptum; En nær
Hryden kemur, þa þristir Yfersetu-Ron-
an

an med Handar-Bakinu, æ meir og meir
 Sess-Beininu til baka, sem mögulegt er,
 epter því sin Hrijden ver, en i því hun þrjst-
 er so þanin, dregur hun bægt Høndina til
 sinn, so Hofud Barnsins kúne ad fylgia
 med, nu sin Hrijden er afstadin, þa yter Yf-
 ersetu-Ronan sine Hønd til aptur, og gior-
 er eins sem aður, og hagar sier öldungis æt
 sama Hætt, þetta giorer hun so opt, þar
 til hun, hvad epter anad getur nað Hofd-
 inu i Lioos, en a mille hverrar Hrijdar,
 skal hun tala fyrir Konunne med goodum
 Ordum og huggunarsamlegum, Hugbren-
 stande hana med því, ad hun mune fæ-
 lioota Lausu

5. Hvad a Yfersetu-Ronan til ad giora,
 þa Ronan fær engvar Hrijder?

Þad er twiðskaut ad Hrijdernar koma
 þa Yfersetu-Ronan, sem fyrir segir, opn-
 ar Moodur-Lifs Munan, og þrjstir vel til
 Daus-Beinenu til Baksins; Þad er of
 því umbreitast ei alleinasta, falskar Hrijd-
 er i þær riettu, hellsur og upprvar þad þa
 orþrentu Nætturu til ad giesu nyar Hrij-
 der, hvort Dagleg Rennsla vottar; Þad
 er ei Rviðvænt ad Skade verde af því, þott

soleides sie vel utþríst, þa varast er að setia.
 Hnwana ut, en Høndene vel ríettre sem
 verdur, aðhallsded, þar þetta Handtak gior-
 er fersfaltt Gagn: 1.) Lífna við aptur og
 lagfæraast þær að mestu leite orðofnudu
 Hríðer; 2.) Viðfar Skarlin, eða M-
 adma-Hrínguren, af því að Daus-Bein-
 ed þrístest ut; 3.) Mykist Fædingar-
 Stadurinn af þeirre sinurdu Hønd, og verd-
 ut Haalare fyrir Barnid; 4.) Að þær
 nílísjofnu Hrukkur slíettast þar af, og Beg-
 urinn greidist fyrir Hofde Barnsins, so
 Hríðernar gíeta af afli ytt epter því.

6. En hvornen skal Yfersetu-Róna koma Hønd-
 ene í soo þraungvan Gæng, hellst hía þeirre,
 sem í Fyrsta Síne fæder?

Epter því þau hellstu Þreyngsle verða
 fyrst fyrir í Fædingar-Stadnum, so leit-
 ast Yfersetu-Róna, að koma Høndene
 þar inn með Eptersýlgjande Mæta: Yf-
 ersetu-Róna lætur Fíngurnar af-læng-
 ar inn, og heldur þeim fast saman, og slíjr.
 Høndene hægt til og frá í Fædingar-
 Stadnum; En sien Þreyngslen so mikel,
 að hun gíetur eige með þessu komest af-
 fránn, þa lætur hun fyrst Þríá Fíngur-

nar

nar in, og utviðkar Fæðingar. Staden med þeim, so ad þeim Fioörda Fjngrenum verðe inkomed med; Utviðkar so med ellum Fioorum Fjngrunum Fæðingar. Staden, ad Þimal Fjngrenum verðe og inkomed, siðan rietter hun wt alla Fjngurnar, so hun kunnæ ad koma epter æ allre Høndene þar in i; Þo er þad hier ad merkia, ad ei mæ utviðka Fæðingar. Staden, nema þegar Hrijðernar koma, þvi Konan finur þa ecke miked til þess.

7. Hvornæ er best og hentugast ad læta Konuna vera meðan þetta skiedur?

Hun skal liggia i stuttre Sæng; Þvi ecke einasta er sljkt bægast fyrir Konuna, so ad Daus-Beined er lidugt, heldur gietur Yfersetu-Konan med meira Krapte ytt þeim Lim til Baka.

II. Capitul.

Um Moodsur-Lijssens Skakka-Legu, Almenelega ad tala.

1. Svad merkest hier fyrir Moodsur-Lijssens Skakka-Legu?

SÍÐ AD SKILJA ÞETTA RIETT, HLÍFTUR MAD
 UR AD ÞECKTA VEL MOODUR-LIJSSENS
 SKAPNAD, HVAR AF SIEST, AD ÞAD ER
 AD NEDANVERÐU FAST VID MOODUR-LIJSSENS
 HALLS, EÐ OFAN TIL ER ÞAD ÖLDUNGES LAUST,
 FÖRER UTAN ÞAUG FIOGUR BOND, TVO AÐ
 HVERJA SIÐU, SEM NOOGLEGA KUNNA HALLDA
 ÞVI I SJNUM RIETTA STAD, AÐ MEDAN KONAN
 ER EI MED BARNE, EÐ JAFNSMART SEM HUN ER
 BARNSHAFANDE ORÐEN, OG MOODUR-LIJSFED
 VEGNA FOOSTURSINS ÞROSKA ÞENST UT, MEIR
 OG MEIR, SO ÞAD ER FURÐANLEGT HVERNEÐ SAT
 LITLÉ BARTUR MOODUR-LIJSSENS, SEM ER FÖR-
 ER OFAN BONDEN, ÞEFUR SIG HÖATT UPP, SO
 HAN VERÐUR HVAD STÆRSTUR AF MOODUR-LIJS-
 ENN, SO SEM SIAT MÖÐ AF FIGURUNUM FREINST
 I ÞESSU RVERE. ÞEGAR NU ÞESSE BARTUR
 MOODUR-LIJSSENS STIÐUR SO HÖATT FÖRER OF-
 AN SKAULENA, ÞA SKIEDUR ÞAD HÆGLEGA, AD
 ÞAD FASTAST AÐAD HÖERT FRAM EÐUR APTUR,
 ELLEGAR TIL AÐARAR HÖERRAR SIÐUNAR, HELST
 EF KONAN ER HELLDUR VON AD LIGGJA AÐ EINA
 SIÐUNA EÐ AÐRA, HVAD AD ER HIN STÆRSTA
 DRÖF TIL MOODUR-LIJSSENS SKÖÐU LEGU,
 ÞVI ÞA KAN ÞESSE BARTUR MOODUR-LIJSSENS
 HÆGLEGA FASTAST TIL ÞEIRRAR HLIDAREÐAR, OG
 ÞTA

þta fræ sier Þormunum, sem eru liettr,
til hñar Sijduñar, og þetta er opt Orsok
til straangrar Fædingar.

2. Hvað gagnar það að Maður vite og Filie
þessa Moodur-Lijssins skacka Legu?

Medað Maður veit ei hvað aðgeingur,
og hvar af það klemur, gletur hañ ei vitad,
hvað þar við þienar; En þar vier lærum
nu hler af, hvað að velldur flestum af þeim
Erfidu Fædingum, kunnun vier því hellsd-
ur að sinna uppað good Raad þar við.

3. Hvornæ kan slijk skock Lega að vera Orsok
til baugrar Fædingar?

Það kan hægt að siast af þeirre undar-
legu Legu sem Bærned fær af þessu, Jafn-
vel þo því sie vel sinved; Til Dæmes, nær
Moodur-Lijssins Botn er ecke riect yfer
Skæleñe, hellsdur hefur kastad sier til aña-
rarhværrar Hlidareñar, þa snijr Muñe
Moodur-Lijssins þvert un til hñar Sijd-
uñar, af hvöriu Fædingesi verdur þeim
Mun baugare og torvellsdare, sem Mood-
ur-Lijfed hefur meira kastad sier til.

4. Af hvöriu þeckist það, hvörsu Moodur-Lijf-
ed hafe kastad sier til?

L.) Skal spyria Konuna hvar þun sine

Goostred hellst hræra sig. 2.) Ad Yfer-
setu-Ronau leggur sína Hond at Kvíð
Konuuar, og finst so ad nokru Leite, hvort
Moodur-Lijfed hefur fastad sier. 3.)
Þad Príðia og vissasta Merke er, nær Ron-
au er Ransokud, þa kan ad þecklast af Mod-
ur-Lijssens Muia, hvert þad hafa fastad
sier; Þvi þess Muie, og Botn Moodur-
Lijssens standast jafnan at, hvort gíegnt
öðru, eins og áður er sagt, en þesse Ran-
sookn at ad skie, ecke síðar en þa Ronau hid
fyrsta kleier Jood-Soottar, því ad nær
Hrijðernar hafa þreyngt Moodur-Lijssi-
ns Muia nidur i Skaxlena, og ad nokru
Leite opnad han, þa verdur ecke so fullkom-
lega alíktad un Moodur-Lijssens Legu.

5. Hvornei stendur Moodur-Lijssens Muie,
þegar han er Riett standande sem
vera byriar?

Han stendur midt upp yfer Skaxlene,
so ad Madur sinur allt i kring Barmana
at Moodur-Lijssens Muia, og þar med
midt i heie Fornisted, sem wtpanda Vat-
ns-Blöðru, og þegar Madur sinur allt
þetta, asamt Barneð ad vera vel sirved,
þa kúna Men ad vænta goodrar og flöot-
rar

rar Fædingar, so ad Bæringd verdur æt ad
hafa, þad Bærned falle et fræt Konuñe,
þegar hun hoostar, edur hefur nockrar ad-
rar Hræringar.

III. Capitul.

Uñ þad, þegar Moodur-Lijfed hefur kastad
sier til añarar hvørrar Sijduñar.

1. Hvørt er Merke til þess, ad Moodur-Lijfed
hase kastad sier (Til Dæmis) til
Hægre Sijduñar?

Fyrer utan þad, ad Konan siñur til
þess, ad Bærned hrærer sig under
hægre Sijduñe, og Yfersetu-Kon-
an, nær hun stidur siñe Hægre Hond æt
Kvid Konuñar, merker hid sama, þa eru
þo þesse Eptersygliande Teikn vissust, sem
Madur kan ad siña med Ransookneñe, sem
strar skal skie þegar Konan hefur teked
Jood-Goottena, þa siñur han ad Moodur-
Lijffens Munne hefur dreiged sig hætt upp,
sojvarla verdur naad til hant, og so sent
Moodur-Lijfed i sljkkum Tilfellum liggur
ei einasta wt vid Sijduna, heldur kastar
sier Almenelega til Baksins, meir en til

Kvidarens, so finst og ad Moodur-Lijffins Muñe stendur í moote Røndene, af því Vinstra Miadma Beinenu og Lijf-Beinenu; Madur gietur þa og ei funded til alls Muñans, heldur til þess nedsta Barns af honum; Til Barnsins Hofuds finst listed edur eckert, heldur síður hann giegnum Moodur-Lijfed Barned liggur hvert um yfer Skalene; Batned siest og optast nær reña burt fyrr en varer, þar ed Fornisted sprjngur, af því þad stetter a ædur-greindum Beinun.

2. Hvor Hætta er þar vid, þegar Moodur-Lijfed liggur þanæn vid hægre Sijduna?

1.) Kan Konan ecke ad fæda Barned, Jafnvel þo hun hafe hinar hordustu Hrijd er, því Barnsens Hofud lender æ Beinenu, og er þar fyrer forgefens allt Konun-ar-Erfide. 2.) Barnsens Hofud-Skiel svignar öldungis Jū, so ad Barned fær þar af Bana. 3.) Jafnvel þo þad hendes sig, ad meste Hlute Barnsens Hofuds sie fyrer nedan Røndena æ fyrr søgdu Beine, þa skiedur þad ad sønu, ad Hofud-ed epter strængt og laangsamt Erfide, þreyng.

þreyngest ofan í Skælena, en þó á Hlid,
og með beigðum Halsenum, hvar epter,
þegar það er komið niður í Fæðingar-
Staðen, og Hofud-Skielen síst, að það
kjemst ei lengra, vegna þess að Vinstre
Orlen á Barninu stendur við aðurnefn-
da Bein-Rend, og hindrar að Hofuded
fán ecke lengra að komast, hvar fyrir að
Konan epter Mædusamt og laugsamt
Erside deyr um síðer, og gletur ei fædt.
4.) Þar sem Moodur-Liðer hefur fastad
sér so langt tví under Hægre Stiduna,
að meste Hlute af Barnsens Hofde, stend-
ur fyrir ofan Bein-Rendena á Vinstre
Stiduna, þá kemur aðnæðhvört Hægre
Orlen, edur Hægre Honden niður í Fæð-
ingar-Staden, og hænger so lengi tví,
að Konan deyr með föostred, sí þéne ecke
híð allra fyrsta hialpað.

3. Hversu skal hjer við hialpa?

Með tvennslags moote, aðnæðhvört að
Madur leitast við, að koma Barninu með
Moodur-Liðsens Munna, öldunges ofan í
Skælena, ellegar hann sitir Barninu, og
tefur það út á föotunum; Síð fyrri gior-
er Madur strax sem hann kemur til slíkrar
Konu

Konu, ædur en Hríðernar hafa þríst
 Moodur-Líffsins Muña, öldunges að
 Beinúnum; Þá lætur hann Fingurnar a
 Hægri Hóndina inn í Moodur-Líffsins
 Muña, og hlaupar honum ofan í Skál-
 ena; Hvað þó best skedur, ef Madur
 gíetur komist með Fingrunum upp yfir
 þann efra Bara Moodur-Líffsins Muña,
 en kome Madur eftir það Moodur-Líff-
 sins Muña er þríst öldunges að Beininu,
 þá skal leggja Konuna a þá somu Hlid sem
 Moodur-Líffed hefur fastað sír, uppá það,
 að Moodur-Líffed með sínum Þunga kyne
 að fastast frá Beininu, og Madur gíete því
 hæglegar komid Fingrunum í milli Bein-
 sins og Moodur-Líffsins Muña; Þegar
 þetta verður gíort, so skal Konan leggja sig
 a hina Hliden, og under eins sínu bednar
 þær sem nælægar eru, að hlyta upp hægst
 Konunna hægri Síðu, og stíðia a móste
 þeirre Vinstri, og í því Hríðernar koma,
 þá hlaupar Madur Moodur-Líffsins Mu-
 ña ofan eftir, og þær sem nælægar eru
 yta að utan frá þeirre Hægri til Vinstri
 Síðunnar, og með þessu getur Madur hind-
 rad, það Barnsins Hofud pressast ekki við
 Beinest

Betneñ , hellsdur síge nidur í Skarsena.
Med ødru moote verður soddañ Konu hlau-
pad sem er, að Madur strax leite eftir Foot-
unum a Barninu, og sinvi því, so það verðe
dreiged út a Footunum , hvar um skírlega
híer eftir skal hondlad verða.

4. Hvert af þessu tveinu er betra?

Það er auglioost að það fyrra er bæde
Bandasamt og Mædusamt , so Madur er
eðke alltíð viss um að hañ gíete frelsað Kon-
una þar með ; En það síðara er bæde flóot-
ara og vissara , hvar fyrir þessu er betra ef-
ter að filgja , so sem bæde Skinsmenñ og
Reynslan kenna.

5. Hvort þegar Yfersetu Konan sýr
þegar Moodur-Líffed hefur fástad
sýr til Vinstre Síðuna?

Eins og þegar það hefur fástad sýr til
Hægre Síðuna , után að Yfersetu Kon-
an brófar Vinstre. Höndina , og leggur
Konuna a Vinstre Síðuna eftir því sem
þegar.

IV. Capítule.

Um Moodur-Líffsins Stacks-Legu
frán yfer Líff-Beined.

1. Hvar.

1. Hvarium Konum vill slíkt til?

Nemeñelega, en ei allstíð, þeim sem
hafa niðurhængande Kvið og mið-
en, hvar af þad klemur, ad Barneð
fæðest uppílopt.

2. Hvort Merke er til þessarar Regu
Moodur-Líffsens?

Fyrir utan þad Madur kæn nockurn-
veigen ad sica slíkt med Augunum, og
þreifa at því med Höndunum, þa eru þesse
Eptersýlgjande Merke, sem med Ran-
sookneñe fínast, þang víssustu. 1.) Ad
Madur fínur Moodur-Líffsens Muña mið
lu hærra uppdreigen en annars. 2.) Þer-
dur þess vegna'ecke utan med Mædu nað
til hæn's, hvar fyrir margar lítt-kænñande
Yfersetu-Konur meina ad Moodur-Líff-
sens Muñe hafa ei opnað sig. 3.) Fínst
Moodur-Líffsens Muñe ad standa öld-
unges i moote því nedsta af Kross-Bein-
enu. 4.) Gietur Madur ei funded til
meira af Moodur-Líffsens Muña, en þau
nedsta Barn. 5. Þeiter Mañe mæg
ördugt ad koma bognum Fingrum in i
Moodur-Líffed. 6.) Formerkfest við hver-
ja Hrið, ad Muñe Moodur-Líffsens þríst-
est

est ad Kross-Beinenn, æn þess hañ ytest
ofañ i Skælena. 7.) Finst Fornisted
ad standa öldunges flatt og mioott; Þu
þesse Teikn þecklast best i Upphæfe, þa Kon-
añ fær fyrst Hrijðernar.

3. Hver Hjalp er við sljku?

Su, ad þar sem Yfersetu-Konañ klem-
ur i Tjima, skal hun baña Konuñe med
öllu Moote, ad hialpa til med Hrijðun-
um, og leggja hana so, ad efre Partur Lij-
tamans ligge æred lægt, þar eyter fer hun
med þa Hondena sem hentugast er, iñ i
Muña Moodur-Lijssins, soletdis ad Fjng-
urner kome i millum Kross-Beinsens og
Moodur-Lijssins Muña; En sie Muñen
so fastlega þricktur ad Hriggunum, ad ei ver-
dur Þrautlausst komest þar i mille, þa er
Konañ eðle lögð æ Væd, helldur setur
hun hana fremst æ Stool-Þronena, ed-
ur þeirrar stuttu Sængur, og lætur hana
beigia sig æfram, ellegar hun skal standa
æ Rutannum, uppa þad Moodur-Lijf-
sins Muñe kum þess helldur gtefa sig fra
Vænu, siðan klemur Yfersetu-Konañ
Fjngrenum mille Vaksins, sem sagt er,
og lætur hun þa Konuna rietta sig bægt.

upp:

upp aptur, og leggja sig at Baked, so Esre
 Gluten ligge laegt, en Lendarnar hartt,
 upp at þad Moodur-Lijfed, sem liggur
 fram yfer, kunnæ ad kasta sier til Baka;
 Þar næst luyter hun Konunnar Kvid, sem
 hangur fram yfer, med þeirre einn Hond-
 ene upp, og yter honum bægt til Baka
 fræt sier, og med anare Henderne, sem hun
 heldur in i Fædingar-Stadnum, hialp-
 ar hun Munia Moodur-Lijffins og Barn-
 sins Hofde ofan i Skjalena, med því hun
 ruggar bægt med Fingrenum vid því, hvar
 med under etas hindrast, ad Moodur-Lijf-
 sens Munie þriistist ecke ad Bafinu, heldur
 gefur sig nidur i Skjalena; hvar vissulega
 sktedur, þegar so er for sialliga giort med
 boadum Hondum.

4. Nær skal þetta giorast, hvort heldur ad-
 5. ur en Hrijdarnar koma, edur medan
 6. þær yferstanda?

7. Þad skal giorast þegar Hrijdarnar eru
 8. afstaddir, en medan þær standa yfer, skal
 9. Madur hallda Hondine fyrre, þar til þær
 10. eru aflidnar, þa skal Yfersetu-Kona taka
 11. til sjins Verks aptur, og ei mæ hun hættu
 12. fyrre, en Moodur-Lijffsens Munie med
 13. Barn

Barnsens Hofde hefur giefed sig nidur í Skarlæna, en þegar so langt er komed, og Friðernar koma, þa er Tiime til, ad Kon-
ań, sem sig hefur hijugad til hvílt, hialpe
til sem hun kań.

5. Hwad skal sijdań giora ?

Epter því þad hender opt, ad Barned
stendur vid Kross-Beined og Daus-Bein-
ed, so verdur því ad hialpa wr slíktum
Drenngslum, med því ad yta þessum Bein-
um til baka, eins og sagt er í Fyrsta Cap-
tula þessa Barð.

6. Hwad er fremur hier i hellst ad athuga ?

Sierdeillis þetta ; Ad þegar þetta er allt
giort, sem sagt er, og Moodur Lijsins Mu-
ńi, med Barnsins Hofdi er vidriettur yf-
er Skarlæna, so þad tekur til ad ytafť nidur,
þa ber vel ad athuga ; þad Moodur-Lijsins
Muńe kome ei jafn framt Barnsins Hof-
de, hellsdur skal hallda honum til baka med
Fingrunum, so hań kome ei med Hofdinu
ofań í Preyngsleń, því ef so skedur, þa kań
þad bæglega ad afla Konuńe Dauda, ef ein
geń er nærlægur, sem Vit hefur til, ad taka
Barnid ut med Afle og frelsa þar med Kon-
E unar

nñar Lijf; Þetta, Ad hallda Moodur-Lijfsins Muña til baka, ber ecke einasta í þessu Til-felle ad giera, heildur alltíð þa Barnsins Hofud fædist fyrst.

V. Capítule.

Um Moodur-Lijfsins Slacka-Legu til Baksins.

1. Hverneñ hagar þessare floku Legu Moodur-Lijfsins ?

Esti Partur Moodur-Lijfsins liggur vid Bakid, og hefur ytt Þorrunum fráñ yfer sig, hvar af þad naudsýnlega fylger, ad Moodur-Lijfsins Muñe stendur a moote Lijf-Beininu, so ad, þar sem sa efste Partur Moodur-Lijfsins liggur miog til Baksins, ad þess Muñe stendur mest allur fyrer ofan Lijf-Beined.

2. Hver Bande er a slíku ?

Sie Konuñe ecke í riettañ Tíma hiaxlp ad, þa þrístíst Barnsins Hofud af Hríðrunum ad Røndeñe a Lijf-Beininu, so þa deyr : Jáñañ Maata; So sem Barnid, meðan þad stendur moote Lijf-Beininu, fan

Enn engvað veigenn að fæðast, nema það
 sýge, edur því verðe hialspað, þar frá, so ke-
 mur þar af, að Konan fyrir kemur sínum
 Kröftum til onytis, so að hun að Eftun-
 um ariðad hvort halsdand fæder andvana
 Fostur, (ef Barnid sýgur siælskrasa niður
 frá Lijf-Beinun :) edur hun deyri með
 Barnid ofædt.

3. Hvoru Merke er til þessarar Mood-
 ur-Lijfsins Legu ?

1.) Þar sem Þarmarner liggja fráni
 yfir Moodur-Lijfed og hylia það, þá sýnur
 hvort Konan siælsf, edur aðrer, til þess að
 Barned hræri sig, utan það, að Konan
 merker stundum við Baked til þess, að það
 lifir. 2.) Rvidurenn fyrir ofan er elldung
 es linur, utan fyrir ofan siælsft Lijf-Bein-
 ed, þar finst nokkud harðt, og hnöttott, sem
 er Barnsins Hofud. 3.) Þegar Kon-
 an er Mansokud, finst listad edur eckert til
 Barnsins. 4.) Nær því eckert finst og
 heildur af Moodur-Lijfsins Munia, so frá-
 mt hann hafi ecke allareidu opnad sig, og
 verður þá ei nard til, utan hær min hælfr-
 rar Randarinnar at honum.

4. Hvor Hialsp er hær við ?

Under eins og Madur er vijs ordeñ , ad
 Moodur-Lijfennu er þañeñ haattad , skal
 þaña Komune ad herda ad sier , eñ bidia ha-
 na ad fasta Vatne sijnu frax sier , so ad
 Hland-Bladrañ sem full kañ ad vera, lijde
 eckert illt af Barnsins Hofde , edur Yfer-
 setu-Komunat HOND ; Eñ ef Konanñ hefur
 ei nylega hægt sier til Baksins, þa max set-
 ia heñe Klyster , svo þad allt verde wthrein-
 sad sem til Hindrunar kañ vera. Sijð-
 añ skal leggja Komuna nidur, svo ad Hofda
 Gluteñ sie lægre eñ Lendarnar , þar næst
 lætur Yfersetu-Konanñ sijna Sijngur at
 añare Hendeñe in i Fædingar-Stadeñ ,
 og leitast hæglega , ad draga Moodur-Lijf-
 sins Munia til Baka ad Enda-Parmen-
 um, og med hiñe Hendeñe hlijtur hun und-
 er eins þriista ad ofañverdu til vid Lijf-
 Beined Barnsins Hofde frax sier ad Ba-
 kinu , og i því sama lypta því upp frax
 Beinenu. Eñ kome hun ecke fyrr, eñ For-
 nisted er sprwnged , og Hofud Barnsins
 er bert orded , þa sneiger hun Sveimur
 Sijngunnun in med Adgicætne missum
 Lijf-Beinsins og Barnsins Hofuds, i þañ
 Maxta , ad Vatnsgangureñ verde misse
 Sijng.

Sjningraña, og Hnrvunum, ásamt Megt-
unum sníjr hun ad Barnsins Hofde, þo so,
ad þeir steite ei ær siælsfu Hvirfil-Bein-
enu, sem er nærsta veikt, heildur einhvörur
föstu Beine i Hofdenu. Med þessum
Sjngnum leitast hun vid ad koma Hofd-
enu frá Lijf-Beinenu ad Bakenu, i því,
ad hun under eins med hñe Hendeñe hial-
par þar til, so sem fyr er sagt: Þegar br-
ed er ad koma Hofdenu ofan frá Lijf-
Beinenu, þa skal Konan reisa sig hægt
upp aptur, og setiast upp, so ad hun beigie
sig æfræn mig, edur hun skal standa ær
Hondunum og Kniaunum, uppa þad
Moodur-Lijfed med sínum Þwnga, kyñe
þess heildur ad kasta sier so mikel sem verd-
ur, frá Bakenu til Naflans, og þa skal
bidia Konuna ad hialpa til af fremsta
Megne, þegar Hriðernar koma, og Yfer-
setu-Konan hialpar og til i því sama med
bædum Hondum, sem sagt er.

5. Er eingef Hæfke i því ad hialpa þañen
Barnsins Hofde frá Lijf-Beinenu?

Ær Madur merker þad, ad Moodur-
Lijfed hafe ei aulldungis, heildur noctnd
lijted kastad sier til Baksins, þa mæ br-

Þa þeñan Mæta , sem sagt er , og laxta Konuna fæda sitt Barn Nátturlega, en liggie Moodur-Lijfed ausldunges vid Bafed, edur Hriggen , þa er aungvanveigen Náadlegt, med þessu sögdu Moote, ad vilia hialpa Hofdennu fyrst fram, heildur strax ad siæ til , ad sinna Fæturnar , og sinna Barnennu epter þeim Hætte, sem hier epter skal sagdur verda, hvor ad er sax beste, flöot aste og vissaste, til ad frelsa bæde Konuna og Barned: Þar fyrer utan þan Madur smeigia Høndenne , þa hun er komeñ in i Moodur-Lijfsins Muña , leingra upp i Moodur-Lijfed, til ad næ Barnsins Footum.

6. Hvar fyrer mæcke hialpa Barnsins Hofde fram , þegar Moodur-Lijfed er so miog fastad til Bafsins?

Þar med stofnast Barnennu og Moodureñne Jafnvel i mesta Lijfs Hæfka , þvíad med því ei verdur Høndenne vidkømed ad utanverdu ad yta Moodur-Lijfennu fra Baken, so hlijtur þad med Barnennu ad vera þar kyrt , hvar af þad klemur , ad þegar bved er med stoorre Prant ad hialpa Barnsins Hofde ofan i Skælena , þa siggur

sigur þad so længt nidur ad Fædingar-
Stadnum , ad Hofud-Skielen kiemur i
Lioos, og stendur þar fyr, so þad kiemst ei
leingra , því Arlernar standa vid þad sama
Bein , sem Hofuded ardur stood , og so sem
þa verdur ecke vidhiælpad , blixtur Mood-
ureñ ad denia, med Barned O-fædt. Ell-
egar so ad Moodureñ Frelsest , þa skal taka
Barned med Afle , þo med mestu Hægd og
Bartud sem mögulegast kañ verda.

7. Hvad er framveiges Althugande als
menelega , um þessa skocku Legu
Moodur-Lijssens ?

Allt þad sem i þessum Ficorum undan-
farande Capitulum er sagt , er od skilia
alleinasta um Moodur-Lijssins skacka Le-
gu , þo Barned annars riect ad bere , so þess
Hofud stande riect at Munia Moodur-
Lijssins: Þviad þar sem þad kañ ad hen-
da, ad bæde snive Barned illa, og ad Mod-
ur-Lijfed liggie skactt , þa þarf ei ad hura
til þess , ad fæ vidriectt Moodur-Lijfed
fyrst , heldur strax ad smeligia Høndene tñ
i Moodur-Lijfed, na Footunum, og sniva
Barnenu , So framt sem Barnenu og
Moodurene skule ecke stofnad vera i stær-

sta Eljfs-Hatka.

VI. Capítule.

Um þa D-Natturlegu Fæðingu , þegar
Fæturner fæðast fyrst.

1. Hvar fyrir kallast þad D-Nattur-
leg Fæðing?

Jafnvel þo þad sie hverge nærre so
ördugt, ad taka Barned iwt at Foot-
umun, sem flester hafa meint, samt
mat þad med öllum Riette kallast D-
Natturleg Fæðing. 1.) Af því ad
Fæturner, sem Beniuslega fæðast síðast,
koma fyrst i Floos. 2.) Ad Barned
fæðest skiasldan med þessum Hætte af
Hrijðana Epter-Relstre, heildur Almei-
lega med Lagkicenum Handa Tiltektum,
og fyrir Skynsamlega Tilhiatlp.

2. Hvornia Teikn er til þess ad Barnsins
Fætur mune fyrst fæðast?

An þess ad tala um, þad Fæturner stund-
um, og jafnvel allur Eljfaninn ytest ofan
epter at samt Fornistenu, og þegar þad
Sprjngur, þa finst þegar Ransakad er,
aðadhyvert aðar, edur báðer Fæturner
Barn-

Barnsins, koma að Muña Moodur-Liðsins, enn hier er vel aðgættande, að Madur take ecke Høndurnar í stadiñ fyrer Fæturna, hvað að gíorer stóran Mismun a Fædinguñe.

3. Þegar Madur er viss ordiñ um að það sieu Fæturner, hvorniñ skal þa hicalpa?

Það skal lauta þær sem viðstaddar eru, vita slikt, þó so, að Konan formerke ef siælf. Síðan skal leggja Konuna hægt aður í stutta Sæng (því hier verda ecke Stoolarner brvskader) under eins sem Madur finur það Moodur-Liðsins Muñe sie opnadur, so að Hondiñe verda komed þar in, enn ef Fornistad er enn nu ecke sprungid, þa skal biðda so leinge, þar til það sprijngur siælfkrafa, edur Moodur-Liðsins Muñe sie nooglega opnadur, þa ma opna Fornistad eins og aður er sagt, og síðan smegja strax Hondiñe in, til að nær um Fæturna ef þeir koma báðer, og draga þa til sín: Enn siñe Madur ecke utan til annars Footarins, þa skal taka um þan og draga þan til sín, þar til Madur sier Knied, síðan skal halda um þan Footiñ, og fara upp

med hína Hœndina þeim meigið sem stóorra. Latuð er upp með Fætenum og Lærenu allt að Smáþormunum, og þá finnur Madur hín Footið, síðan er þá Footureð dreigen til sín með stórra Vængd, því draga Madur hín Footið leingra í Fyrstu, þá kynne seirne Footurið, sem liggur þvers um, hæglega brotna. En finnest ecke síðare Footureð með sögdum Hætte, heldur alleinasta Dauseð, þá er það líklegt Merke, að same Footur liggur upp að Maganum, hvers vegna Footureð liggur einga Hættu, og þarf Madur ecke að vera Hugsiðkur um hana.

Þegar nockurt Barn fæðest þá finnst með añað Footið upp að Maganum, þá kallast það tvöfalldt til hælfs; En fæðest það með báðum Fætturnar upp, so að Dauseð kemur fyrst fram, þá heiter það tvöfalldt að öllu leiti. Þegar Madur er orðinn fullviss að öllu leiti um Fætturnar, so hana þefur n að öðrum hvorum edur báðum Footunum niður, so hana sleppe edur tífne þeim ei aftur, þá skal Konan hvíla sig nockud, og sie þá allt til reidu haft sem Barninu sit til Ræringar og Lífsgunar eftir Fæðinguna.

una, þar slíkt Börn sem so fæðast eru jafna-
 an Líf-líftil; Hvað ecke kañ þdrunns ad
 vera, af því Naflastreingurinn kreistest all-
 tíð þegar Bríoosted (hvar Barned er gill-
 dast) og Hofuded koma seinast, hvað stund-
 um geingur seinlegar til, hvar af audsica-
 anlegt er, ad Blooded i Naflastreingnum
 teppist, og Barned verður veikara, meir
 edur minna, epter því sem Naflastreingur-
 inn hefur leingre Praung lided.

4. Hvað skal sjðað giora?

So sem um þad hvorneñ sinva skal
 Barnenu, verður talad i Epterfylgiande
 8. Cap. Svo skal sleppa því i þetta Sin,
 og einasta amina um þad, ad hafdar sicut
 til Reidu minskar Lerepts-Rijur, og nær
 þær eru vid Hondena, þa skulu Tvær vid-
 staddar Konur, sem sterkastar eru, lypta
 Konnne upp, ef Þors giorast, med því
 Hand-Klæde sem underheñar Misdmum
 liggur, og med því Barnsins Fætur eru
 sleiper af Bloode og Slijme, þa skal vesia
 adur-nesndum Lerepts-Rijum um hvorn
 Foot fyrir sig, En sem allt er Reidubro-
 ed, þa giorer Yfersetu-Konañ sitt Verk i
 Guds Rafne.

5. Hvað

5. Hvað er strax þar við í Þyrstu að athuga?

So sem Fæturner Almeðleaga, bæði siðlfæra, sem og eirneð þá Barninu er með Kunst sinu, koma í Lioos með Tærnar uppi Lopt að Lijf-Beininu, og Fælaana niður til Baksins, þá skal Madur vera forhugadur að sinna Barninu við, sem þó verður ei hæglega giört, fyrir en Madur gietur nað til Lenda að Barninu, og sit þá með þeirre einu Hendiðe hálðed um Barnsins Fætur, en með hinu ödrumeig en við Lendarnar að Barninu; Stjdan sit Barned bæði dreiged og hægt sinu þar til nað verður til Bvksins, því þá tekur Madur báðum Hendum um hæn, og snijr honum so við, under eins og Madur dregur Barned að sér, að Barnsins Andlit og Brjóst sinu niður að Baki Komunar.

6. Hvað er um slíkað Enwning að athuga?

1.) Ad ei sit sinu Footunum einasta, nema allur Lijfameð sinuvest með, upp að þad Fæturner ei brotne. 2.) Ad sinu sit að þá Glidena sem Madur sit að Tærnar sinu til.

7. Hvers

7. Hvors vegna æt ad sinna Barnsins And-
lite og Þríooste nidur ad Þriggnum?

Það hlíttur Naudsynlega so ad vera;
þvi Barnsens Haka festest añars hæglega
æt Lijf-Þeinenn, þegar Hofuded æt ad
fara giegnum Fædingar Staden.

8. Hvað er fleira hier ad athuga?

Fyrer utañ það ad Madur tekur leing-
ra og leingra upp eftir um Barnsins Lij-
fama med Hendeie, sem hlíttur ad vera
vaseñ med miðfum Lerepts. Klvt, og snijr
þvi under eins, og hañ dregur það hægt til
sijn og stødugt, þa skal draga Barned,
eðke beint sem Konan liggur, heldur nidur
æt vid ad Goolfenu, so Barned kreistest
eðke malle Daus-Þeiuana, sem eru strax
fyrer nedan Lijf-Þeined, hvað best kañ
fiast at daudre Þeina-Grind: Þar fyr-
er utañ hender það Stundum, ad Nafla-
Streingureñ verður i malle Foota Barn-
sins, og stendur wt Þak til sem streingð
Sin; Hvar fyrer fyrst er ad Ottast, það
hañ kunn bresta, hvað i siatfu sier eðke er so
Hættasamlegt, nær það verður eðke of-
nærre Barnsins Maga, so ei verðe hallded-
fyrer bæda Endana, ellegar bunded fyrer
Barn.

Barnsins Nafla, so Barned deyrt þar fyrir.
er. 2.) Ad Nafla-Streinguren klemur þar fyrir fyrir i Prynngingu.

9. Hverne a þa ad losa Nafla-streingiñ ?

Ecke einasta skal hætta ad draga Barnid ut, hellsdur skal yta því til Baka, og taka Lereft Rjúna strax af þeim eina Barnsins Fæte, og beigia þess Kne, og med þeirre annare Høndene, dregur Madur hægt þann Part af Nafla-streingnum sem liggur bak til, ad sier, so ad sa Partur sem er mille Foota Barnsins streingest ei frammar, og þegar Streinguriñ er so langt dreigen ut, ad Kniennu verde sincigt i gegnum Fickluna, þa skal þad giera, og vesia síðan Footiñ aptur med Lereftinu eins og áður, so skal hafa Giætnu þar a, ad Streinguren festest ei i Lereftinu edur vefest med, og síðan gíörer Madur sitt Berf, ad leysa Konuna.

10. Þegar þetta skiedur ecke, sem sagt hefur vered, (hvad og skialldan skiedur) hvad er þa ad athuga, þegar Barnid er fædt allt upp ad Broknum ?

So sin Nafla-streinguriñ hefur allt þangad til vered in i Moodur-Lijfe, frij fyrir allre Prynngingu, og Barnid ecke hellsdur i Lijfs.

Lijfs-Hæska, þa hefur ecke Orsok vered
 hringad til ad erfida so mikid, hellsdur hefur
 Konan og Yfersetu-Konan, maatt taka
 Hvijsd sinamsamañ, og stundum ad bijsda
 epter Hrijdunum, so þær hialspudu til
 med; En epter þad Barnid er fædt upp
 ad Bwenum, þa bijsdur Yfersetu-Konan
 en nu sijted, uppa þad baidar kune ad fæ
 litla Hvijsd, og fyrr en fared er ad draga
 Barned leingra, er Konan beden sem þang-
 ad til hefur ei þurst ad erfida, ad hialpa
 til af øllum Kroptum, med því Barned,
 sem so er langt komed, skal endelega fædast,
 og er þad því betur því fyrrer sem þad verd-
 ur, uppa þad, Nafla-streingureñ lijsde ef
 Dreyngingu ofleinge, og Barnid þar
 fyrer dene, þegar Konan giorer sitt besta,
 so skal Yfersetu-Konan med þeirre Hond-
 iñe, sem hun hellsdur un Barnsins Fætur,
 draga Barnid uidur a vid ad Golsinu, og
 under etns hialpa med hiñe Hondiñe, sem
 liggur vid Þarfagangiñ, sem næst Fæding-
 arstadium sem verda kan, fringum Barn-
 sins Brioost; Ellegar Madur lætur
 Þarusins Fætur hvijla i siñe Kiolltu, og
 sveipar einhverju Klæde un Barnsens
 Lijfama

Lífama, og leggur þá Høndena sem hún hieft mún Fætturnar með, ofan á Barnsens Bal, og tekur so Barenddar samlega bæðum Høndum mún Brúosted á Barnenu, og þá erfidar Madur ein Afslatts, til að nax Barnenu í líoos, og Konan hi- alpar siatt til af öllum Kröptum. En þurfe þess við, þá sie heñe lypt upp með Hand- Klæðum, sem áður er sagt; Og þessu heildur Madur frá mún, til þess Barned er fædt.

II. Hvað er gjort við Barnsens Handlegoe?

Madur skipter sier eckert af þeim, heildur lætur þá leggiast upp með Hofdenu, hvað ecke er einunges híd hægasta, því þá er eckert Omak haft til að nax þeim nidur, heildur og að Fæðingen verðe þess flóot- are, og þeir hindre Moodur-Lífssins Munnna að lyfiast mún Barnsens Hals, svo Hof uded þar af sem opt hefur skied, (því midur) af slitnar og verður epter í Moodur-Lífse. Hvar af andsijnelegt er, að þeir giera heint skulega, sem Ráðleggja Handleggena nidur að draga með Bivknum, því þó slíkt epter sumra Meiningu þurfe meira Rívir

(sem þó ei þá nuna so miklu, ntañ Barn-
ed hafe því stærri Hofud) þa tæxer
eðfe ad setia þad at sig, þó Romañ lijde nock-
ud meire Þiauningu litla Stund, hiax
þeim mikla Hætska sem þó añars fyrer-
liggur: Og þó so være ad Barned være so
stoort, ad þad kynne ei so ad fædast, þa er sa-
me vissast ad laxta añañ Handleggeñ vera
þýrrañ; Og til ad naa hinum Handlegg-
num nidor, maæ Madur draga Barned
þvo længt, ad Snackeñ stande vid Þijf-
Beined, og þa fæst noog Næm mille
Handleggiana og Hælsens, ad Tveimur
Þjngrunum verður komed þar in, med
hvorum Madur leitast vid ad færa þañ
eina Handlegg ad Þrioostenu, og draga
þañ þvo tot; Og þar sem Hofuded vill eðfe
eñ þa koma fram, so lætur Madur Tvo
Þjngur af þeirre Høndene sem liggur
under Þrioostenu, in i Fædingar-Stad-
eñ, eðfe einasta epter þeim Almenna Mæta
in i Barnsins Mun, til ad sveigia Hofuna
nidur, hellsur skal koma Þjngrunum upp
fyrer Munen, so ad Nefed verde i mille
þeirra, eñ Tveimur Þjngrunum at
þine Høndene, skal smeigia in hiax Snack-
anum,

anum, og belgia þá fyrir Arlarnar, síð
 hvörin meigeti Halsins, og þá Madur
 með efre Høndene sem liggur at Hrigg
 Barnsins, þricker Barninu niður at
 Goolfenu, skal hann með hinum Tveimur
 Fjngurum yta Fædingar-Stadnum til
 Baka, og læta so Høfud Barnsins þokast
 at þessum Tveimur Fjngurum niður.

12. Sie so ad Høfuded verðe epter i Moodur:
 Lijfenu, hvort heildur þad rotnar af, edur
 slitnar af Ogjætslu, hvornesi verð:
 ur því best nað?

Þad skal ad sönu ad takast wt einasta
 með Høndene at þann Hætt, ad læta ein
 Fjngur i Halsen, so ad Goomur Pumal-
 Fjngursins, og hinna annara, nære samann
 under Rverkeñe, og þa hefur Madur same-
 lega Hand-Feste; En so sin Høfuded rekt
 þanen þvers um, þa slitna optlega Riælf-
 arner frá, og Høfuded verður samt ept-
 er, þar fyrir er þad Ohultast, ad taka Ler-
 ept 6. Kvartel ad Leingd, og eitt ad Breidd,
 þad skal leggja samann, og hallða með vin-
 fire Høndene i báða Endana, og þa þad
 er smurt með Oliu, edur annare Feite, er
 Lickiune komed in i Moodur: Lijfed, með
 hægri

hægre Hendeñe, og leitast við að koma Fickiuna yfer Hofuded, sem Steine í Slaingu, og síðan með öðru Hónd skal taka í Ríaltana edur Hólfen, og draga síðan Hofuded með þeirre Hóndene, en Ferepts-Fickiuna með hinne, og under eins háfa Gæt að, að ei verði Hofuded þvert um, og þá má nær því wt.

13. Nu er talad um hvorninn hialpa skal, þá Barned Fædist a bædum Footunum; En hvorninn a að hialpa, þegar Fiemur ekki nema
 añar Footurinn?

So sem þvílíkt Barn Fiemur tvöfalldt að helminge fram, þá skal um það talad verða í eftirfylgjande Capitula, ásamt þaug er tvöfalld fæðast og hvornen þeim skal snúa, koma þeim í líos og þaug næra.

14. Ee eingenn Bände a um slíka Fædingu, þar Barned er dreiged ut með Afle?

Það er meste Bände Barnsins vegna, en þie það víslega gjört, so að ei brotne Hónd edur Footur, þá er það einginn Hæfke fyrir Bræf, þegar Fædingun er slíkt, uppa það Nasla-strengurinn freistest ei ofleinge, því þanninn fæðest Barnid veist, og

hellsdur þó veniulegu Lijfe, so Madur ma eins vel fullvís vera um Barnsins Lijf, so sem það fæddest nátturlega með Hofud-
ed fyrst.

VII. Capítule.

Um þá adra Ónátturlega Fæðingu þegar Bornið fæðast tvöföld.

1. Hvort Merke er til þess að Barnið vill fæðast tvöfalda?

Ndur en Fornisted er sprunged, þá er vanda samt þó ransakad sie, að þeckia Hofuded fra Dausnum, þar hvortveggja er hnöttott; En þegar Fornisted er opnad, þá ma þeckia Hofudid fra Dausnum, af eftirfylgjande Teiknum: 1.) Ald Dausið er længtum linare en Hofudid, og nokkud miorre. 2.) Fjór Madur so sem tvö Sticke af Hollde, með Lægi mille. 3.) Almenelega hefur þá og so Barnið giort sig ohreint; Hvat Madur kan ad sía a Fjögure sínum.

2. Þegar Madur er nu viss um að Daus Barnsins mune fyrst koma fram hvornið skal því hialpa við?

Það skal leggja Konuna strax a stutta Sæng.

Sæng, umhverfa aður er talad, og þar
 sem Barnid er nu so ofarlega, ad Madur
 gietur komed hæglega Høndene in, þa fer
 Madur strax (so framt han siurecki und-
 er eins añañ Footin i Moodur-Lijfsins
 Muña) fra Dausnum upp ad Lærenu
 (þvi það er hid hægasta) upp ad Knienu,
 Og fra Knienu upp med Footleggnum ad
 Risteñe, þa Madur hefur nað beñe, dr-
 egur han til sin Footin, og kemur honum
 ofan i Fædingar-Stadin, med mikille
 Bæreygd, og skenfer ei framveigis um hin
 Footin; Þar næst vefur Madur þa Foot-
 in sem hin naðe ut med Lijn-Klvt, og helldur
 um han med añañe Hende, en smeiger
 hine upp med Fætenum, þeim meigen sem
 Stoora-Latin er, upp ad Dausnum, þe-
 im meigin sin Læred beigest upp med Mag-
 anum, og þegar Madur helldur so med bæ-
 dum Høndum, skal bidia Konuna ad hial-
 pa til af øllum Krøptum þegar Hrijder-
 nar koma, þa ma under eins, med þeirre
 einu Høndine draga Barned hæglega til
 sin, og med hine hialpa Dausnum aður,
 en einfanlega hafa Athuga a, ad Dauseñ
 þeim meigen sem Footurin beigist upp,

gíefe sig í Fædingar-Staðiñ; Þar næst
 tekur Madur með þeirre Hóndiñe, sem hann
 droo Footiñ með, so hartt upp í Lær-Kryf-
 añ sem hann kañ komast, þo so hann hafe Kluft
 í Hóndiñe; Ad hann gete halldid þess stöð-
 uglegar, og ad ei skadest Hwð Barnsins:
 Alfhiñe Hóndiñe sineiger hann þeim frem-
 sta Fjngre millum Bwksins og Lærsins
 í hñ Lær-Kryfañ, og síðað tekur Madur
 til ei einasta ad draga Barnid til síñ með
 meire Atokum, og bæddum Hóndum, hell-
 dur með því Barnid kemur venjulega, sn-
 uande nppilopt, þa sniyr Madur því, und-
 er etns hann dregur það, til þeirrar Hlidar,
 sem það sniyr sier helldur til, og það skal gi-
 ora so leinge, þar til nppbogna Læred ver-
 dur laust fra; Með því ad Naflastreingur-
 iñ tekur nu til ad kreistast, þa skal sem mest
 verdur, sljta sier með Fædinguna, og þar
 fyrer hid snarasta taka með Dvöllum upp
 mñ bæddar Miadmernar, og venda Barn-
 sins Fænge í því hann dregur það til síñ al-
 deilis ad Gelfinu, es það sniyr ei so ædur;
 Under eins og Footureñ sem liggur beigdur
 npp með Lijfenu, verdur laust, þa þarf ecke
 framar ad tesia, helldur strax ad frelsa Kon-
 una,

una, so sem sagt var í undanfarande Capitula.

3. En hvorneñ skal bera sig ad, þa Goostred er komed so lænat ofan epter, ad Madur gietur hverigum Fæternum naid?

Madur skal læta Barned fædast svo Evofalldt, og hialpa Dausnum fram med Høndene, i sama Mæta og sagt er um Hofuded i Fyrsta Capitula þess siðara Þartsins, þar til Barned er komed so længt, ad Madur gietur komed sínum Fingre æt hverre Hønd i báða Hand-Krykana, til ad draga Barned til sín, og under eins snijr Madur því, so miked sem mögulegt er, med Bríoosted nidur, ad Læren sien fri, siðan er því hialpad leingra, sem ædur er sagt.

4. En ef, sem optlega fiedur, ad því verðe Omögulega snived, so Bríoosted sie nidur, edur og ad Hofuded snijst ei med; Helldur, jafnvel þo Broknum verðe snived, fædest það þo med Andlited uppilopt, og fester Hofuna við Lijf. Beined, Hvorneñ skal þa hialpa?

I Staden þess, ad Barned epter fyrrsegduum Hætte, er dreiged ofan ad Goolf-

enu, til ad naa Høfdenu tv, þa skal þar
 þvert i moote, læta einhvörn taka under
 Fæturnar æ Barnenu, og lypta því upp,
 og sineigia öllum Fjngrunum æ þeirre
 Høndene, sem við Snackan er halsded, so
 inyfer Arlernar, ad sijner Tveir sienu hvørs
 Begar um Halseñ, og Tvo Fjngur af
 hiene Høndene skal læta hia Parfagaang-
 enum in i Fædingar-Staden, og i því sa-
 ma sem Men hialpa Snackanum fram,
 so dregur Madur med hiene Høndene, æ-
 samt med þeirre, sem heildur Barnsins
 Footum, það upp ad sier, so ad Snackeñ ko-
 mest fyrst fram, og Kialskarner krækest af
 Lijf Beinenu, sin añar Krookur, en vilie þe-
 tta ei verda framgeingt, med Høfuded og
 Høndurnar uppriettar under eins, þa skal
 fyrst naa Høndunum, med því, ad heigia
 eina epter adra yfer Brjoosted, en sie Bar-
 ned daut, hvar um Madur skal vera full-
 viss, þa tekur Madur med Høndene um
 Halseñ við Snackan, og dregur sem sagt
 er, upp ad sier, edur ef Barned hefur vered
 soleides leinge i Fædingar-Stadnum, þa
 tekur Madur litla Ferepts-Reim, og leggur
 yfer Barnsens Hals, lypter siðan Barn-
 sens

sens Lijfama upp ad Moodurenar Rvid,
tekur þar epter med aflare Høndeñe i bæ-
da Enda at Reimeñe vid Halseñ, og med
hiñe Høndeñe hialpar Madur Snack-
anum fram, og dregur svo Barned wt
uppa vid; Stundum verdur það giørt,
ad beigia Høkuna nidur fra Lijf-Bein-
enu, en slijkt er miog Dvijsst, þar ed Hakañ
er so fost at Lijf-Beinenu, ad med soddan
Moote verdur hun eige dreigen þar fra;
Þar fyrer utañ lijdur Andlited miked þar
vid, þa það kreistest vid Lijf-Beined; En
þar þvert at moote, er hægra, ef Madur
dregur Snackan fyrst wt, sem adur er
sagt, því Fædingar-Staduren ad aptan
verdu er minskare, og liær betur Rvinsins.

VIII. Capitule.

Um Snytingen Almenelega ad tala, það
er, þegar strax er leitad epter Footun
um at Barnenu, til ad hialpa
þvi þar med i Heimeñ.

I. Hvor eru þang Born sem so skal snwa?

I.) Null þang sem ecke liggja rlett,
og fram blooda einhvern añañ
Lim, en Hofuded. 2.) Null

Þang sem ásamt Hofdenu, framþiooda einhvörn Lim annan, so ad sama Lim verður ecke komed aptur fyrir Hofuded, heldur med Hrijdunum kienur jafnan i Lioos, med Hofdenu nidur i þan þraungra Eang. 3.) Null þang sem liggia med Hofuded so længt wt under Sijduna, ad þeim verður ecke hæglega komed i Lag, riett yfer Skailena. 4.) Null þang, yfer hvortium, jafnvel þo þeim sie vel snwed, Madur inæ uggande vera, ad þang minne festast einhverstadar æ, so þang þess vegna sædest ei liduglega, edur hætt er vid Lijfs-Hæska fyrir Moodurena og Barned, ef Fædingen skiedur ei fliootlega, til Dæmis, nær Konan fær stoor Bloodlæt, Hiart Slætt og mikla Angist, edur hun er fidar forgiesens leinge med velsnwed Barn, æn þess þad kome i Lioos (sem Orsakast af Moodur-Lijfsins skocku Legu,) edur þegar Barned liggur so snwed, ad Hrijdernar gieta ecke þrengt því nidur. 5.) Skal Madur snwa Barnenu þegar Nafla-Steinguren fellur wt fyrir Barnsins Hofud.

2. Nær skal sinva Barnenu?

Stax sem Madur, epter aadur-nesfud-
um Kringumstædum veit, ad Barnenu
skal sinva, þa skal fljta sier til þess, því þess
fyrer sin þad skiedur, þess betra er þad, þegar
Opnanen er so, ad Høndene verdur komed
in; Þvi þess leingur sem Madur biður,
epter þad Fornisted er sprwnged, þess
Bandasamara er þad fyrer Moodurena
og Barned, aísamt Yfersetu-Konuna, því
Hrijderna hvað epter ariad þreyngia ad
Moodur-Lijfenu og Foostrenu um sijder
svo fast samann, ad varla edur ecke verdur
komed Høndene in, og þa er eingenn Hialp
ennur, en ad taka Barned wt sundur-part-
ad, til ad frelsa Konuinar Lijf, hvørt allei
na er Yfersetu-Konuinar Skulld, hvar fyr-
er hun skal svara. Þar fyrer utan kan
þad Barn, sem illa liggur, alldrei med
noekru Moote ad færast med Hofuded riect
yfer Skælena, þegar Fornisted er sprwng-
ed, hvar fyrer þad er øldunges gagnlaust,
ad tesia leingur med Swnningenn.

3. Hvorsu skiedur þesse Swnningur?

Under eins og Madur med Nansfoekn-
the sinur ad Barnenu þarf ad sinva, þa
seiger

seiger Yfersetu-Konañ þad þetin sem nær
 staddar eru, þo so að Konañ vite þad ecke,
 so hun verðe ei hrædd, leggur hana síðan
 i stutta Sæng, og so fljótt sem finst, að
 Opnaneñ er noogsamlega stoor og Fornist-
 ed vill springa, og epter að þad er skied,
 skal ei tesia leingur með Snivningeñ, þo
 eckert síðest til Barnsins, edur hver hellst
 Barnsins Límur munu fyrst koma i Lioos,
 helldur skal hun gjöra strax síñ Handlegg
 beran upp yfer Olboga, og smyrja Hønd-
 ena og Handleggeñ, og hallða Høndene
 til Reidu i Fæðingar-Stadnum, þar til
 Fornisted springur af siælfu sér, edur ef
 so er noog opnad, þa gjører Yfersetu-Kon-
 añ siælf Gat að Fornisted, og lætur strax
 Høndena upp i Moodur-Líffed, og leitar
 fyrst vel epter Barnsins Legu.

4. Vid hvortu skal vakta sig, þa Høndine
 er smeigt in?

1.) Að hun smeige Høndine mille
 Barnsins og Lyfnabelgsins, en ei mille
 hants og Moodur-Líffsins. 2.) Að hall-
 ða Høndine öldungis við Barnsins Lífla-
 ma, þess vegna að Moodur-Líffed færi
 öngvan Skada. 3.) Þegar ein Hrið
 kemur,

Kiemur, þa er Konan ei einungis bedin ad
laata hana ganga af, æn þess hun hial-
pe þar til, heldur hlijtur Madur ad hall-
da Hondine so leinge fyrre, þar til hun er
afgeingiu. 4.) Ef Moodur-Lijssins
Muue dregst so hart saman utan ad Hand-
leggnun, sem stundum skedur, ad Hand-
leggurtu verdur dofin, þa skal Madur an-
adhyort hallda Hondine fyrre, so leinge
þar til Moodur-Lijssins Muue opnar sig
aptur, ellegar ef Handlegguren kreistest,
so Madur getur ekki þolad vid, þa ma ta-
la ut Hondina litla Stund.

5. Þegar Madur hefur leitad ad Barnsins
Legu, hvad skal þa framur giora?

Madur filger epter þeimLum sem liggur
næst Moodur-Lijssins Muua, þar til
Madur kiemur til annars edur beggiaFoot-
ana, til Dæmis, ef Barnsins Dxl fran-
kiemur, þa þreifar Madur ofan med
Barnsins Sijdu, ad Midmununum, og
sijdan til Lærsins, og Kniesins, og un
sijd-
er til Footarens; Þegar Madur hefur feim-
ged annan Footu, leitast han fyrer þar un
friing, ad fa hin Footu, og þa hun hefur
feinged baada Fæturnar, dregur hun þa
til

til samans til sijn, ut af Moodur-Lijffsins Muña, og sijnr so Barninu.

6. Fyrer hvöriu skal vakta sig í þessu ?

Ef það finst, að Höndur og Fætur eru saman flettadar, þá eru þær losader fyrst hverjar frá öðrum, áður en Fæturner dregner eru til sijn, hvert ed skal stíle með stærstu Lempe og Forsíða, að ei brotne Handleggurinn eða Footurinn, ellegar fæe nocturn Skada; Þar næst skal Madur draga Fæturna so til sijn, að Tærnar sinne rielt med Barnsins Andlite; En ef Fæturner liggja so, að þeir finast ei strax, þá skal leitast samt fyrer so leinge til beggia Glidana, þar til um sijden, að minsta koste, finst añar Footurinn.

7. Þegar funden er añar Footuren, og ecke finst hin, hvað æ þá að giora ?

Madur dregur þann Footen, sem sagt er, til sijn, svo Tærnar horfe moot Andlitenu, og merke Madur þá, að Barned sinne sier med öllum Lijfamanum þar epter, þá dregur hann samt til sijn, í þeirre Meiningu, að hin Footuren mune finast, þá þesse er framdreigen, so sem sagt er í Capitula 6.

En

En þar sem Barned liggur so illa, edur
 Yfersetu-Ronan klemur of-seint; nær
 Brjðernar hafa þrjst Barninu so hart
 saman, ad þvi verður ecke snædd med ød-
 rum Fætinum, þa mæ ei draga Footen
 ad sier framar: Þvi þar med dregst það
 meir og meir saman, so þess sijdur verður
 nædd hinum Fætinum, heldur skal Mad-
 ur taka Verepts-Reim hier um Þriggia
 Fjngra breidda, og laxta at Fjngrunum
 Dvöfallda in i Moodur-Lijfed yfer um
 Footen ofan til við Hælen, og saman snæva
 sijðan med hñe Hendenne bæda Endana,
 at Reimenne, en sem hun er vel fäst um Foot-
 en, skal einhver nælæg hallda þar i stöð-
 vgt ad sier; Þar epter skal Yfersetu-Ron-
 an med þeirre Hendenne sem hægaft veiter,
 fara in i Moodur-Lijfed, þaen, ad Hand-
 ar-Bædd snæve ad Barnsins stooru Tæ, og
 fare so upp med Lærenu ad Kryllanum,
 hvar hun vissulega sñur uppTof hins
 Lærsins, sijðan þreifar hun epter Lærenu,
 ad Knienu og Fætinum, og dregur þan
 hægt til hins Footarens; Þar næst tekur
 hun bæda Fæturnar, og dregur þa at-
 samt ad Fædingar-Stadnum, og snær
 Barn-

Barnenu, og þannin nær Madur ei alleinasta bændum Footunum, heldur verdur vísunin, að þesset Fætur eru Eins Barns, en ei fleire.

8. Þegar Madur hefur náð bændum Footunum, Hvar er framar giört?

So sem það er Vandasamt og bægast i Fædingunne, að leita epter Footunum, þar Konan ecke alleinasta max miked lijda, heldur og hefur Yfersetu-Konan þvengt Erfide, Juvortis og Utvortis, þa hvíler Madur sig nockud ljited, til að laxta það allt vera við Høndena sem þurfa kañ, bæde Moodurinne og Barnena til Endurnæringar, og þegar allt er til Reidu, fullskennar Madur Fædinguna, sem i Siotta Capitula sagt er.

IX. Capitule.

Uñ nockra sierlega Snvninga, og hvørnen nífædt Barn skal Endurnærast.

1. Hvørnen a að leita epter Footunum, edur snua Barninu, nær það snije rett, það er, með Hofudid nidur i Modur-Pijssins Munia?

So

Só sem það er víst að þess nær sem
 Fætturnar liggja við Moodur-Líff-
 síns Muña, þess hægra er að finna
 þa, og því fær sem þeir eru frá hönum, þess
 bágar er það, hvar af það klemur, að
 þesse smuningur, sem stundum verður að gi-
 orast, jafn vel þó Barnid stande vel síud,
 sem í fyrrefarande Capitula var sagt, þa er
 hñ hñ Vandasamaste, vegna þess að Bar-
 nidecke einasta stendur með Hofudid nid-
 ur í Moodur-Líff síns Muña, og með Fæt-
 urnar efið under Moodurtnar Brjóste,
 heldur tilbirger og aldeilis Begín með
 Hofdinn, so þarla verður komid Höndine
 in, einum ef snúa skal, nockru eptir það
 Fornisted er sprunged; Þegar snúa skal
 einu slíka Barne, er ytt Hofdinn að anare
 hverre Sídune, og smígt Höndine in að
 Orkunum, og filger so Líkamannum fram-
 veigis þar til að Footuren finst, og því er
 síuved sem áður er sagt.

2. Hverneñ er að leita að Footunum, þeg-
 ar Barned byður Handleggen, edur Ol-
 bogan, og aptur birger Jügaangesi?

Hier verður að leitast við, að koma Hand-
 legg Barnsins aptur á bak in í Moodur-

Lífed, og síneigja so Hóndiñe in, en ef ei verdur komed Handleggnum til baka, þa er best ad laxta hæn hanga, og koma síne Hónd in i Moodur. Lífed ad Barnsins Lífka-ma og svo til Footaña, en i því þeir eru dre-gner til sijn, þa er ytt med hiñe Hóndiñe Barnsins Armlegg til baka, og þegar Barnid snijst við, þa er hægra ad koma Hónum in aptur.

3. Hver Hialp er við því ef Barnsins Arms leggur hanger rot þræteñ og bolgeñ, Öfl- en tilbirger Beigeñ, og Barnid veg- na Forsómunar er so hardlega sam- an pressad, ad varla edur eðe verdur komid Hóndiñe in?

Þa skal laxta Konuna standa a Knian- um, so Barned af sijnnum eigen Þwnga kniñe ad falla til baka ad Rvidnum, so Rvinn gefest fyrir Hóndina, sem þar epter er in- síneigt med Armleggnum allt ad Barn- sins Bvöf, og so framveigis, sem ædur er sagt; En þar sem þetta kæn eðe ad ske, þar sem sa bogne Handleggur stendur i Beige, og Barnid er þegar dautt, þa skal taka Armleggiñ i burtu, hverc ad best skedur a þenau epter filgiande Hætt: Armen skal
u vesia

vesia med Perepti, og taka um hañ med
baidum Høndum, so langt upp vid Örl-
ina sem verdur, og draga hn til sinn, og snua
hañ so leinge, þar til hañ losnar vid Örlina,
en sem hañ er i burtu, þa gefst meir Rívin
til að koma Hóndine in, en ei ma þetta gis-
ra nema að viðstíe um: 1.) Að Barn-
id stíe öldunges dauðt; 2.) Að stærsta Na-
udsyn, tvíkréfi þad, Refnelega: Að Mood
ureñ stíe i stærsta Lífs Hæfka, stíe þene ecke
hialpad frá Barnenu; Þvi skal jafnañ
stunda eftir að næt Barnenu heilu tví
sem mögulegast kañ að vera, en þegar Þer-
fín krefur, þa verdur að gíora so sem for-
svarañlegt er.

4. Hvörnen er leitad að Fortunum, þegar
Barned liggur med Bated þvert yfer
Fædingar-Stadnum?

Þegar Barnid liggur þannu, þa finst
nærsta eckert til þess med Nansooknne, en
Modur-Líffsins Muñe öldungis toomur,
og þegar Hóndine er insineigt, til að snua
Barnenu, þa finast Hrígg-Lindarner, af
hverjum vel skal athuga, hvort þeir ligge
nær Komunur Hríggeda meira fráñ, að
moote Líff-Beinenu, og þa þad er vel me-
rkt, skal færa Hóndina in að þeirre Síð-

nne um Barned, sem stær er Hriggnum ;
 því hvar Hrigguriñ er leingra fra , þar
 eru Læriñ og Fætturner næst, til dæmes :
 Liggja Hrigg-Lindarner nær Konuñar
 Hrigg, þa er sineigt Hondiñe milse Barn-
 sins og Lijf-Beinsins, og fared so leingra
 til Barnsins Miadma og Daussens, og
 verðe komest so langt med Hondina, ad na-
 est til Lærsins, sem leingst liggur fra, þa er
 leitast vid ad na Fættenum, hvörn Madur
 dregur ut med sier, og þegar hañ er nædur,
 þa er sineigt hñe Hondiñe iñ og teked inidt
 um Barnsins Lijf, og sem Footuriñ er fre-
 arur dreigiñ til siñ, hvört helldur med ber-
 re Hendiñe, edur med Lereft. Reimeñe, i
 þa Mæta sem ædur er sagt, þa er Barn-
 enu lypt upp i því sama, og ecke einasta ytt
 Bríoostenu leingra fra, til þeirrar Siiduñ
 ar siñ Hofuded liggur, helldur er því snued,
 og under eins Bivknum, nidur a vid, og þa
 kemur hñ Footuriñ sialfur fyrer Moður
 Lijfsins Muña, hvortum þa skal bera sig ad
 koma ofañ ad þeim Fætinum sem ædur
 var nidur komiñ ; En gete Madur ei med
 Hondiñe næd þeim Fætenum, sem leing-
 ra liggur i burtu, þa skal taka þa sem nær
 er,

er, og draga hann út, og síðan leita eftir hinum, sem í fyrrefarande Capitula var sagt.

5. Svörnefi fær Madur hialspad því Barne, sem með Bröken liggur þvert yfer Moodur. Ljissins Muña, og rietter Høndur og Fætur frá sér til beggia Hlida?

Þegar Barned liggur so, finstis Moodur. Ljissins Muñe aldetles toemur, edur Nafla-Streingureñ klemur i Lioes, og til að nær Footunum, skal Madur laxta þá Høndena in, sem snijr að þeirre Sijduñe, þvar Hofuded liggur, Til Dæmis: Ef Hofuded liggur við Vinstre Sijduna, þá er hæggre Hónden bröklud, og fared með hana ofan að Krykanum, og síðan til Lærsins sem fiær liggur, og eftir að Madur hefur náð um þad með allre Hóndene, og vill draga þad til sín, þá er upplýpt Barnsins Ljiskama, með þeirre sömu Hóndene, sem heildur um Barnsins Lær i Krykanum, so hætt, að Læred giete komed frá in, og beigt Knied með Þeim Sijngum, sem nær sér eru, og þá þad er komed að Moodur. Ljissins Muña, so færer Madur þad yfer fyrer hann til hinar Sijduñar, so

laengt upp , ad Footuren giete komest i
Opnanena ; Þegar Madur hefur nard
bardum Footunum , þa bindur Madur
eirne Lerepts-Reim um þat barda , og
tefur þa með sömu hægre Hond midt yfer
um Barned , so hætt um Bríoosted sem
verda kan , og lypter því upp i því sama ,
sem han með hifte Hondene dregur Fætur-
na með Lerepts-Reimene til sín wt fyrer
Fædingar-Staden.

6. Hvar fyrer skal taka fyrst þan Footen
sem fiær liggur ?

Þad verður ad vera þess vegna , ad þeg-
ar Madur hialpar þeim Fætunum wt
sem nær liggur , so er han i Beige , ad Mad-
ur gietur ecke siðan komest ad hinu Lær-
enu , annars er alltíð vissast og hægast ad
taka barda Fæturnar under eins , þa því
verður við komed.

7. Eru þar fleire Bandasamar Legur , sem
virkrefia , ad Barninu sie snwed ?

Ad vissu eru þar fleire , en epter því þær
allar koma ad heimfærast til þeirra sem
ædur er unntalad , og hvor sem athugar
þær grandgiæfelega , han kan hæglega ad
skilla hinar adrar , so ecke er Naudsynlegt
ad

ad wtinæla þær med morgum Ordum;
 Þar fyrer utan er þad vissast, i øllum
 uppatfallande Bænda, ad leita fyrst eft-
 er Footunum.

8. So sem vier hofum nu heyr, hvørneñ leitast
 skal vid ad nar Footunum, hvad skal þa
 frammar a iora þegar þeim er nað ofan
 i Moðdur-Rijsfins Muña?

Epter því Konanñ siælf, og Yfersetu-
 Konanñ þurfa vid noctrar Hvijsdar, og
 Madur veit fyrer fram, ad hviliñt Barn
 sin sædest a Footunum fyrst, er Beniulega
 veikt, þa er listad staded upp, edur setad unñ
 kyrt epter sine Poctnan, og skipad ad læta
 allt vera til Reidu, sem flidotlega kyne vid
 ad þurfa, Refnelega; Læta Sængena
 sem Konanñ skal liggia i, vel uppþwa
 og glæra hana vel heita, hafa breint Vatn
 til ad skjra Bæned i ef Þors krefur, At-
 em Ungariskt Vatn, Bijn edur Breñe-
 Bijn, Ein Lauk og vel stinæn Busta, og
 ef Madur er hræddur unñ ad Bæned sie
 daudt, þa skal setia listen Þott vfer Elldeñ
 med Bijn i, og þegar allt þetta er til Rei-
 du, þa skal setia sig aptur hia Konnne, og
 skipa Sveimur af þeim vidstæddu, ad hall-

Da umi Konuñar Knie, og odrum Sveini-
ur, ad hallda i Hand-Klæded, til ad lypta
heñe upp, ef Þerf krefur, hin Gímta skal
vera við, til ad rietta ad og giora hvad þur-
fa kan, síðan byriar Yfersetu-Konañ sitt
Verk i Guds Nafne, og greider Fæding-
una so sem fyrr er skrifad i 6. Capitula.

9. Þegar Barned er fædt, hvornen skal
þa næra það?

Under eins og það er fædt, þa leggur
Þoos-Mooderen það i sína Kiolltu upp i
lopt, og tekur med Lijn-Klwt Slijmed wr
þess Muñe, síðan leggur hun sín Muñ við
Barnsins Muñ, og blæs ofan i það, hvad
ed hialpar miked til þess, ad það þess fyrr
vidrietteft, hun skal og hallda því Ungar-
iska Vatne, edur odrum sterfum Spiritu
við Barnsins Vit, og tekur Muñ-Fylle
sína af Bijn og spjter því i Barnsins
Muñ, Augu og Eyru, þvær síðan Barn-
sins Brjoost og Tungu med volgu Bijn,
og drepur Klwt i varmt Bijn, og leggur
a Brjoost Barnenn; Men plaga og ad
hafa Lauk-Gras við Høndena, bita han i
fundur og hallda honum fyrir Barnsins
Vitum, etnen Busta, med hverium hun
bustar.

bustar þess Zliar; Enn sie Barned so veikt,
 að þetta gietur ei hialpad, þa skal taka
 Filgiuna tvö, æn þess að bunded sie fyrer
 Barnsins Nafla, og afhenda sijðan allt
 þetta í vörnu Klæde, einhverre sem næ-
 læg er, sem ber það að Elldenum (Enn Yfer
 setu-Ronan, er fyrr hia Konuñe til að
 hialpa heñe) og leggur Barns-Filgiuna
 ofan i heitt Bijn edur Öl, og lætur það
 sioda, sie Barned ei öldunges andvana,
 þa lifnar það vissulega, og so snart sem það
 sijner að sier Ljfs-Mark, þa má strax
 stjira það, og epter því sem það lifnar fra-
 mar, þa má binda fyrer Naflan.

X. Capitul.

Um það Barn sem Hofuded stendur i
 Zeigenum, so það klemst ei leingra.

1. Hvert Merke er til þess að Barnid
 stendur so?

Bæde ma sía og þekja það; Því það
 stendur so langt midur med Hofudid,
 að nokkud af Hofud-Skielen klem-
 ur i Lioos, og getur ei komest leingra, hvar
 fyrer það orsakar mesta Vanda sem til-
 falla kan i Fædingun.

§ 5.

2. Því

2. Því er þetta so Vandasamt ?

Mest vegna þriggja Orsaka, 1.) Ad slíkt blecker marga i Upphæfe, meðan en nu hialspad yrde, og Barnenu sinued ríett, því þad syneft ad Hrijdernaþ þreinge því of-
 an i Fædingar-Staðin, so allt líjtur ut til þess ad vel kúne takast, þangad til ad Barn-
 ed stendur fyr, og Moodureñ kañ hæglega ad deþia med Barned ofædt. 2.) A með-
 an Barned stendur so fast, verdur ecke vit-
 ad hvert þad er med Lijfe edur ei. 3.) Eru
 varla nockur Ræd til ad hialpa i slíku
 Efne, ntañ ad taka Barnid ut med Afle,
 edur ad minsta Koste, þad Barnsins Hof-
 ud skadast Banvænlega.

3. Hvor Orsok er til þessa Tilfellis ?

Meñ hafa meint hingad til, meðan þeir
 voru ei so vel uppfædder hier um, ad
 Barnsins steorvarna Hofud sie Orsok hi-
 er til, en þad gietur vlijst ei so vered, med því
 Hofuded er allareidu komid gegnum þang
 stærstu Þreyngslin, heildur Orsaka þetta
 Barnsins Arler, sem standa a Beinunum
 i Skarleñe, og ecke verdur vel vidhialspad
 ad nidurkomeft, þar Hondiñe verdur ei ko-
 med þangad; En su retta Orsok til þess ad
 Arl

Arslernar standa so, er aðad hvort ad Mad-
ur strax í Upphæfe hefur ecke athugad, ad
Moodur-Lijsed hefur ei leiged riectt, og þar
fyrer forsoomad í Tjima Barnenu ad sin-
na, hvar um ádur er talad, edur Barned
kiemur fram a Glid, so aðad Eyrad sitir ad
Bakinu en hitt ad Lijf-Beininu, jafn-vel
þott Moodur-Lijsed ligge riectt, og sin þetta
kann ecke ad verda vitad med Ransookniue,
þa kann og ecke heildur allstijð þetta í Tjima
hindrad ad verda med Snuningnum, hv-
ar fyrer, ad epter því, Hofudid er komid of-
að í Skælena, ad su eina Orleñ fester sig a
Lijf-Beinenu, so Barnid kiemst ecke leing-
ra almeñelega, æn þess ad það sie teked ut
med Afli

4. Hverneñ skal nu hialpa þviljkre Konu ?

Fyrst er leitast vid ad hialpa Barninu
fram med Hondunum alleinafta, til ad fr-
elsa þess Lijf ef það er en þa Lijfs, og það med
epter filgliande Hætte: Konuna skal legg-
ia í stutta Sæng, sem ádur er sagt, og þar
sem hun hefur en þa Hrijder, þa nyta Meñ
sier þær, og hafa giætur a þeim, en fæte hun
þær ecke, sem alment er, so er Konan bedest
ad herda a; Og þar med ad giora sier Hr-
ijder,

tjder , og i því sama sem hun berder so a , þa
 yter Madur med Tveimur fremstu Fjng-
 runnum a bændum Höndum Höfðinu ad
 Striggunum fra Lijf. Beininn, nidur ad þar
 fagangenum, so langt sem verdur, og þegar
 það hefur nockrum sinum gjort vered , þa
 speñer Madur tvö alla Fjngurnar a bænd-
 um Höndum um Barnsins Höfud , og þt-
 er Fædingar-Stadnum sinum saman ,
 beggia vegna til baka , og lætur Konuna
 under eins herda ad a epter af öllu Megne,
 so ad Madur kúæ ad næ Höfðinu so langt
 fram , ad Madur giete kómeft med Fjng-
 urnar in i Eyrun , edur aptur fyrir Höf-
 did , og koma því so langt ut fyrir Fæd-
 ingar-Staðin , ad Fædingar-Stadur in
 sem til baka hefur ntt vered , lykie sig um
 Barnsins Hals , og i því sama tekur
 Madur med bændum Höndum um Höfu-
 did, og ber sig ad draga Arlarnar fra Bet-
 nenn, hvad þo ecke skedur utan med miklum
 Atokum; En verde þetta ei gjort med ber-
 um Höndum, sem og i slíku Tilfelle skiall-
 dan tekst, og Madur sner ad Konunur Krap-
 tar leifa ei leingur ad so stande , þa er eckert
 aúad Medal, en ad fa Handfeste a Barn-
 sens

sens Hofdi, og draga þad ut med Afle, hvort heildur þad er dautt edur lifande, so Konuñar Lifi verði viðhialpad; En epter því slijkt er ecke hverrar einrar Yfersetu Konu Vert ad giora, þanin med Makt edur Vertferum Konuñe ad hialpa, þa er þeim Raðleggra, nær slijkt tilfelltur, ad leita Raða til velreynðra Læknara ef til eru, hvar fyrir hjer un er ecke þarflegt ad skrifa.

XI. Capitul.

Um nokkra Læknisdooma, sem slijta
Fæðinguñe.

1. Hvorier eru slijker Læknisdoomar, sem Yfersetu Konan mat Hættulaust bræka til ad giefu Konuñe in?

Þad er Raðsynlegt fyrir Yfersetu Konuna, ad vita nokkur Rað til ad upphorva Hrijðenar, og hafa þaug Medol sem þar til þiena. 1.) Mat taka litted Roosmarin og Lavendel, so miked sem halda mat melle Priggia Stjngra sinu af hvorin fyrir sig, og miosg litted Saffran, þad skal siooda saman i heilsfre

Merk

Merk Vatns, þa þad er soded, skal laxta þar i hælsa Hælf-Merk af Rijnsku Bijnne, og ef þad er ei til, þa gott Messu-Bijn, og sie Ronañ miög Krapta listel, skal taka Eggia-Bloom, og listed Sikur, og bræra þad samañ vid. Þetta skal si Rona sent ei fær Hrijder, drecla sinam samañ heitt; Hier skal þad athuga, ad ef Madur brvkar ecke Saffran i þessu, heldur tekur einasta listed af Rosmarin, þa brvkast þad til ad dempa þær folsku Hrijder. 2.) Borax Benet. til 20. Gran, med Nit. 5. Gran, og 1. edur 2. Dropa Canel-Ölu, edur og ardur-nesut Pulver i Canel-Vatne einunges.

XII. Capitulæ.

Um Tijmañ.

1. Nær ma brvka þessa Ræknisdooma?

Hld ma ei vera fyrre, en Madur er fullviss ordeñ um, ad Barsed og Moodur-Lijfed, sinve riect, og siest ad ei vantar añad, en ad upperfa Hrijdernar, hvar um aller siu amñter, því ef sljkar

Rækn.

Fæknningar eru brvokadar, meðan allst stendur ecke vel og riett, þa kúna þær að afla Barnenu og Moodurene Danda; Afhars i soddan Tilfelle (Einkum þa Yfersetu-Konan er ecke fullsviss og so vel reynd, að hun fullskomlega kúne að dæma un, hvorn en æstatt sie un Barned og Moodur. Lijfsins skacka Legu,)er(*) Klyster gjort af blet-tande Jurtum, betre til þvilijks Danda.

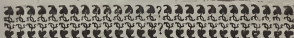
(*) Klyster, er ein Pijsa, Hælls-Gjuggars Laug, edur nokkud meira, af Beine, edur Blije, með Blöðru bundene a Muñannum, un efre Enda Pijsuñar so þjett, að ei lefe un utan hior Pijsuñe, þa Bladræn er sölle ordeñ, og freysia skal hana, so Watned reue in i giegnum Pijsuna. Fyrst eru Urternar sodnar i Watneu, þar til þad þicknar, og so sem smytar, eda myker Hendurnar, Eijdan, þa þad er litlu heitara Rij-Rioolf, skal hella þvi i Blöðruna, og setia so Pijsuna i heñar Muñka, og binda fast un, sijdan setia Pijsuna in og freista Blöðruna, að Watned reue sem til er ætlad, þo Hooglega, epter sem aa siendst og losast, En ei meir.

En su Bidurstyggelega Medferd, sem af sumum er hofd a Barnsængur-Konum, (hvað Meistareñ æn Efa meinar un sijna Lands-Meñ, með þvi hañ hefur ritad þessa Book a Donsku, og fyrer Danska, og siælsur Danskur) með hvørre Heimsku legre Medferd, þeim er stofnad i stærsta

Lijfs

Elifs-Hausta; Refnelega, þegar eingest
 af þeim sem vidstaddir eru, kan a nocturn
 tilbærelegan Hartt sljka Barnsængur.
 Konu ad skilia vid sitt Foostur, þa er heine
 steypt a Hofuded ofan i eina Tunu, svo
 Fætturner standa i Lopt upp, hvor Atferd
 mier sijnest strjda bæde moote vorum
 Christendome og rieltre Skynsme. Hier
 med vil eg enda þessa Bock, og þacka Gu-
 de, sem hjiagad til hefur hialspad,
 hvors Rafne sie Eyllif Vera,
 A M E N.





Registur.

P. Merker Part. C. Merker Capitula. S. Merker Spurning.

A.

Andlit, ef klemur upplisopt, þóott Kroppum
 síe snuid og festest a Lijf. Beinenu,
 hvad giera skal.

2. Part. 7. Cap. 4. Spurn.

Axler, ef standa fyrir, hvad til skal giera.

2. P. 9. C. 10. Sp.

B

Barne nær snua skal.

2. P. 8. C. 1. 2. Sp.

Barn hverneñ næra skal.

2. P. 9. C. 9. Sp.

Barns áñar Footur, ef klemur i Lioos.

2. P. 6. C. 14. Sp.

Hvor Hæske síe þar vid.

2. P. 6. C. 14. Sp.

Barns Daus, ef klemur i Lioos, eda vill
 fæðast tvofalldt, hvort Merke.

2. P. 7. C. 1. Sp.

S

Barn.

Barnsins Hofud, ef stendur í Zege, að lo-
mestri leingra, hvort Merke sie til.

2. B. 10. C. 1. Sp.

Þvi Hæskasamt. 2. B. 10. C. 2. Sp.

Hvor Orset sie til þess.

2. B. 10. C. 3. Sp.

Hvornin hialpa skal.

2. B. 10. C. 4. Sp.

Barni, sem liggur á Magan, yfer Moð-
Lijfs Munna, og retter wt Hendur og
Fætur, hvornin hialpa skal.

2. B. 9. C. 5. Sp.

Barnsins Andlit, ef snijr upp, þótt Kro-
ppnum sie snuid, og feste Hofu á Lijf-
Beine, hvornin hialpa skal.

2. B. 7. C. 4. Sp.

Barns Handlegg, Hvad giørt er vid.

2. B. 6. C. 11. Sp.

Barns Handleggur, ef hanger ut og er
boolgen, og Dxl er í Zeige, hvad giora
skal. 2. B. 9. C. 3. Sp.

Barns Footur sem fiær er, þvi fyrr skal
takast. 2. B. 9. C. 6. Sp.

Barnsins Bríooste og Hofde, þvi snúa
skal til Bakksins. 2. B. 6. C. 7. 8. S.

Barns Foota, hvor su leita skal, edur snúa
Barne

Barne þa þad stendur með riettsnæfð
Hofud i Moodur-Lijfs Muña.

2. Þ: 9. C. 1. S:

Barns Foota, hvornæi leita skal, þa þess
Olboga edur Handlegg ber ad, og tepp-
er fyrer iúgaungin. 2. Þ: 9. C. 1. Sp.

Barnsins Foota, þa þad liggur a Baked
upp yfer Fædingar-Stadnum; hvor-
næi leita skal. 2. Þ: 9. C. 4. Sp:

Barns Fætur, þa fundner eru, hvad giora
skal, þa komner eru i Moodur-Lijfs
Muña. 2. Þ: 9. C. 8. Sp:

Barns Hofde, ad hialpa fra Lijf-Beine,
hvor Hæfke sie. 2. Þ: 5. C. 5. Sp:

Barns Hofud, ef verdur eptur i Moodur-
Lijfe, hvornæi næst skal.

2. Þ: 6. C. 12. Sp:

Barns Hofde, því et ma hialpa nidur, þa
Moodur-Lijfed er falled ofmited til
Bakslins. 2. Þ: 5. C. 6. Sp.

Barnsins Hofud, þa komid er i Fæding-
ar-Stad, ef fyrer stærðar sakir varla
kemst, hvornæi hialpa skal.

1. Þ: 9. C. 13. Sp:

Barnsins Hofud, þa komid er nedst i
Fædingar-Stadin, hvad ottast er, og

6. hvörneñ hlaupa skal.

1. Þ: 9. C. 14. Sp:

Barnsins Lega, þa fundeñ er, hvað giera
skal meir. 2. Þ: 8. C. 5. 6. 7. 8. Sp:

Barns. Legur, sem utheimta því sie sitved,
og fleire sien Bandasamar.

2. Þ. 9. C. 7. Sp.

Beina. Grind hvörin sie lijk.

1. Þ. 2. C. 4. Sp.

Beineñ, hvað mörg og hvor þar eru.

1. Þ. 2. C. 4. Sp.

Beineñ, hvar fyrir Yfersetu. Konan æ
ad þeckia. 1. Þ. 2. C. 1. Sp.

Blooded, þa ad mestu er ut. tæmt, hvað
giera skal.

1. Þ. 7. C. 4. Sp.

Blood. Kassar of miklar, hvada Orsol
er. 1. Þ. 7. C. 2. Sp.

Blood. Kassar of mikel, hvað er.

1. Þ. 7. C. 1. Sp.

Blood. Kassar of mikla, hvað Yfersetu. Kon
an skal giera við. 1. Þ. 7. C. 3. 4. Sp.

Barned, þa komed er i Lios allt ad Kvinnu-
um, hvað adgiæta skal.

2. Þ. 6. C. 1. Sp.

Brennviñ er skadlegt.

1. B. 12. C. 8. Sp.

D.

Driifande Læknisdoomar, hvorier Shulst-
aster sieu. 2. B. 11. C. 1. Sp.

Driifande Læknisdooma, ad giefu nær
Tijne sie. 2. B. 12. C. 1. Sp.

Daudt ad Varned sie fyrer Fæding, hva-
rt Merke sie. 1. B. 6. C. 4. Sp.

Daudu Varne, ad Kona sie med, hvørt
Merke sie. 1. B. 6. C. 2. Sp.

Daudt Barn, þa Kona geingur med, hvor-
nen Yfersetu. Konañ hialpa kañ.

1. B. 6. C. 3. Sp.

Dauds Barns, og Ofalls, hvor Munur sie,
1. B. 6. C. 1. Sp.

Daus, ef kiemur i Floos, hvørt Teikn sie til,
2. B. 7. C. 1. Sp.

Hvørnen hialpa skal. 2. B. 7. C. 2. Sp.

F.

Filgia, hvad er. 1. B. 12. C. 1. Sp.

Filgiañ med Læk og Hinnun, skal strax
takast epter Foostred.

1. B. 12. C. 2. Sp.

Filgiu, hvørnen taka skal, þa Lækur er sit-
en. 1. B. 12. C. 7. Sp.

Filgia hvørnen takast skal.

1. Þ. 12. E. 4. Sp.

Filglañ síalíf, hvað sie. 1. Þ. 12. E. 3. Sp.

Filgla, þa laus er, orsakar stórra Blood-

Drás, 1. Þ. 7. E. 2. Sp.

Filgiu, þa ut er bveð ad taka, hvað giera

skal. 1. Þ. 12. E. 5. Sp.

Fædingar Stad, hvornen umbinda skal.

1. Þ. 12. E. 8. Sp.

Fingur, hvað marga sie best ad brúka, Ego

edur Priat. 1. Þ. 3. E. 3. Sp.

Hvornen þeim er hagad.

1. Þ. 3. E. 4. Sp.

Fjögurum 1. og 2. Utstjring.

1. Þ. 2. E. 11. Sp.

Foostred, hvornen Almennelega er i Mood-

ur-Lijfe. 1. Þ. 4. E. 14. Sp.

Foostred, nær tekur fyrst Lijfe.

1. Þ. 4. E. 9. Sp.

Foostrid, þa komed er so laengt ad hvørge

Footana næst, hvornen ad skal fara.

2. Þ. 7. E. 3. Sp.

Foostred, nær sitir sier til Fædingar.

1. Þ. 4. E. 15. Sp.

Foosturs Hefud, þa vill koma i Lioos,

hvornen þeckest. 1. Þ. 9. E. 8. Sp.

Foostred, þa Moodur-Lijfs Munnen hind-

rar

rar það að koma í Lioos, hvað gjöra skal

1. Þ: 9. E: 12. Sp.

Footum, að Barned vilie færdast að, hvort
Merke sie til þess. 2. Þ: 6. E: 2. Sp

Hvørneñ þa hialpa skal.

2. Þ: 6. E: 3. 4. 5. Sp:

H.

Houdeñe, hvørneñ koma skal in í Preyng-
fle vid fyrstu Fæding.

2. Þ: 1. E: 6. Sp.

Hofud, að losa frá Lijf. Betne, er ei Hæls-
ke að. 2. Þ: 5. E: 5. Sp:

Hofde, því ei má hialpa fráñ, þa Mood-
ur. Lijfed er fastad inög til Vaksins.

2. Þ: 5. E: 6. Sp.

Hofuded, þa verdur epter, hvørneñ því er
best að ná. 2. Þ: 6. E: 12. Sp.

Hofuded, þa komed er ofan í Moodu-Lijfs-

Hælsen, en fyrer Stærdar | Saker
kiemst traudlega fráñ, hvað Yfersetu-
Konan skal gjöra.

1. Þ: 9. E: 13. Sp.

Hofuded, þa komed er í Lioos, hvað að
Ottast sie, og hvað til skule gjöra.

1. Þ: 9. E: 14. Sp.

Handleggjena, hvað vid er gjört.

2. Þ: 6. E: 11. Sp.

Hrijder, hvad margslags sie.

1. Þ: 8. E: 1. Sp.

Hrijder þa af eru, og yferstanda, hvad giora skal. 2. Þ: 4. E: 4. 5. 6. Sp.

Hrijder, ef ei eru, hvad giora skal.

2. Þ: 1. E: 5. Sp:

Hrijder falskar frá ríettum að þeckia.

1. Þ: 8. E: 2. Sp:

Hrijder falskar, hvad giora skal vð.

1. Þ: 8. E: 8. Sp.

J.

Yfersetu. Rveña Embætte, hvad sie.

1. Þ: 1. E: 7. Sp:

Yfersetu. Konu, fyrir hvortu trúvæð sie.

1. Þ: 1. E: 2. Sp:

Yfersetu. Kona, hvar af veit að Kona er Oliett. 1. Þ: 4. E: 4. Sp.

Yfersetu. Kona, því þeckia að alla Þarta Múdur. Þjófins, og þeirra Mofu.

1. Þ. 2. E. 11. Sp.

Yfersetu. Kona, hvortu slikt Fæding.

1. Þ. 9. E. 11. Sp.

Yfersetu. Kona, hvortu hialpar, þa Múdur. Þjófins Múne vill hindra Fædinguna. 1 Þ 9 E 12 Sp.

Yfer

Yfersetu-Konañ, hvørneñ hialpar, þa
Hofuded hefur þreingst ofañ i Moodur.

Liifs-Halseñ. 1. Þ. 9. E. 13. Sp.

Yfersetu-Konañ, hvørneñ skal vera a-
sigkomeñ. 1 Þ: 1 E: 1 Sp:

Yfersetu-Konu Konsteñ, hvar ær bygd.
1 Þ: 1 E: 5 Sp:

Yfersetu-Konañ, hvað gjöra skal, þa Kon-
añ fær aungvar Hriðer.

2 Þ: 1 E: 5 Sp:

Yfersetu-Konu Konsteñ, hvar af lærest.

1 Þ: 1 E: 4 Sp:

Yfersetu-Konañ, nær giesama Konuñe
Læknisdooma. 2 Þ: 11 E: 1 Sp:

K

Kvinnuñar Fædingar-Stadur, hvað sie,
og Hvørler Þartar honum tilheyrer.

1 Þ: 2 E: 11 Sp:

L

Limer edur Þartar, hvørneñ i Mañne ad-
greinast. 1 Þ: 2 E: 3 Sp:

Limerner, hvað margslags sieu.

1 Þ: 2 E: 3 Sp:

Legu Barnsins, þa leitad hefur vered ept-
er, hvað gjöra skal framar.

2 Þ: 8 E: 5. 6. 7. 8. Sp:

H 5

Lif.

Elfande Barn, at hvad margan Hætt
fædest. 1 P: 9 E: 7 Sp:

Legur Barna, sem þarf ad sinna, hvad
margslags-Bande sie vid.

2 P: 9 E: 7 Sp:

Eljse, ad Barn sie med, hvort Merke sie.

1 P: 6 E: 5 Sp:

Leysast, hvernen mig veif, og því nær
Bloodlaus, Kona skal.

1 P: 7 E: 4 Sp:

Leysast, nær Kona skal, og hvor Merke
sie ad hun sie komeñ adfram, skule forða
heñe Dauda. 1 P: 7 E: 3 Sp:

M.

Moodur-Eljfed, ad breinsa og lagfæra,
hvort Sagn sie. 1 P: 12 E: 6 Sp:

Moodur-Eljfed, hvorin lijt sie.

1 P: 2 E: 7 Sp:

Moodur-Eljfed, hvort hafe kastad sier, hvad
af þeckist. 2 P: 2 E: 4 Sp:

Moodur-Eljfed, þa kastad er til Baksins,
því ei ma hialpa fram Hofsde Barn
sins. 2 P: 5 E: 6 Sp:

Moodur-Eljfed, þa liggur i hægre Stjdu,
hvort Merke sie. 2 P: 3 E: 1 Sp:

Hvor Hæske sie þar vid.

2 P: 3. E: 2. Sp:

Hvernig þa hialpa skal.

2 P: 3 E: 3. 4 Sp.

Moodur-Lijsed, þa liggur i vinstre Stjór-
unne, hvørnen Madur skal haga sier.

2 P: 3 E: 5 Sp.

Moodur-Liessins Hals.

1 P: 2 E. 8 Sp.

Moodur-Liessins Hals, hvad sie adgiæt-
ande vid. 1 P: 2 E: 11 Sp.

Moodur-Liessins skocku-legu, ad vita og
þeckta, hvad stode. 2 P. 2 E: 2 Sp.

Moodur-Liessins skocku-Legu til Balsins,
hvad giöra skal vid. 2 P. 5 E. 1 Sp
Hvada Haulke sie þar vid.

2 P 5 E 2 Sp.

Hvört Merke sie til. 2 P 5 E 3 Sp.

Hvørnen hialpa skal. 2 P 4 E 3 Sp.

Moodur-Liessins skocku-Legu, hvad skilst
fyrer. 2 P 2 E 1 Sp.

Moodur-Liessins skacta-Lega, hvernig sie
Orsök baagrar Fædingar.

2 P 2 E 3 Sp.

Moodur-Liessins skockulegu, hvad sie yfer
Hofud ad adgiæta vid. 2 P 5 E 7 Sp

Moodur-Liess Munan, þa Barnsens Fæ-
tur

tur eru komner; Hvat giora skal.

2 B 9 E 8 Sp.

Moodur-Lijfs Muñen, þa hindrar Fæðinguna, hvat giora skal.

1 B 9 E 12 Sp.

Moodur-Lijfsins Muñe, hvornen finst a sig komuñ, þa allt er sem vera a.

2 B 2 E 5 Sp.

Moodur-Lijfsins Muña Um-breitingar.

1 Parte 4 Cap: fra 6 til 15 Sp.

Moodur-Lijfsins Muña, en fleire Um-breitingar 1 B 4 E 16 Sp

Moodur-Lijfs Hælæn, þa Barnsins Hofud er þreingt i, hvornen hialpa skal.

1 B: 9 E: 13 Sp:

Mismunur a Rietum og folskum Hrijdum og Rveisu. 1. B. 8. E. 2. Sp.

R

Rasla-Streing, hvornen losa skal.

2 B: 6 E: 9 Sp:

Rasla-Streingur, þa sliten er, hvornen Filgtu skal taka. 1 B 12 E 7 Sp.

Rasla-Streingur, þa hindrar Fæðing, hvornen hialpa skal.

1 B 9 E 15 Sp.

Rasla, ad binda fyrir, hvors giæta skal.

1. B.

I Þ II E I Sp.

Kafla, hvornæi binda skal fyrer.

I Þ II E I Sp.

D

Dliett, ad sæde ein ariare liettar, og sama ymist,
hvor Orsok sie. 2. Þ. 1. E. 1. Sp.

Dliettar Teikn, hvad morg sie.

1. Þ. 4. E. 1. 2. 3. Sp.

Dliett, hvad leinge vered hase, hvor af peckest.

1. Þ. 4. E. frat 5. til 15. Sp.

D: Fall sem ei verdur hindrad, hvad giora skal vid.

1. Þ. 5. E. 6. Sp.

D: Fall, þa hender Konu, hvornæi hun hage sier.

1. Þ. 5. E. 9. Sp.

D: Falls hvor Orsok sie. 1. Þ. 5. E. 3. Sp.

D: Fall, hvad er. 1. Þ. 5. E. 2. Sp.

D: Falls, hvort Teikn er, ad ei verde hialpad.

1. Þ. 5. E. 7. Sp.

D: Falle, hvornæi hialpa skal, þa ei verdur komed

Hende ad. 1. Þ. 5. E. 8. Sp.

D: falls og dands Foosturs, hvor Munur sie.

1. Þ. 6. E. 1. Sp.

D: Fall, hvort, og hvornæi hindrast kan.

1. Þ. 5. E. 5. Sp.

D: Neaturleg Fæding, þvi kollud sie.

2. Þ. 6. E. 1. Sp.

D: Falls Bonar, hvort Merke sie.

1. Þ. 5. E. 4. Sp.

Þ.

Part.

Þartar edur Eimer Viskamans, hvornen skiptast.

1. Þ. 2. E. 3. Sp.

Þartar þeir, hvad margslags sieu.

1. Þ. 2. E. 2. Sp.

Þæta Kvenmans, því Yfersetu Konan æ ad þeckia. 1. Þ. 2. E. 11. Sp.

Þartar Konnar, i hvorre Rød ligge.

1. Þ. 2. E. 6. Sp.

R.

Ransaka Konu, hvad er. 1. Þ. 3. E. 2. Sp.

Ransaka Konu, nær skal. 1. Þ. 3. E. 10. Sp.

Ransookn Konu standande, hvornen skier.

1. Þ. 3. E. 6. Sp.

Ransookn Konu, þa liggur æ Goolse.

1. Þ. 3. E. 7. 8. 9. Sp.

Ransookn, med hvad morgu Moote skier.

1. Þ. 3. E. 5. Sp.

Ransokn, hvad Raudsynleg, og til hvors Gagns sie.

1. Þ. 3. E. 10. Sp.

S.

Sængena, hvornen Konan er legd i.

1. Þ. 9. E. 6. Sp.

Stutt Sæng, nær brenfast. 1. Þ. 9. E. 5. Sp.

Skalen, hvad sie. 1. Þ. 2. E. 6. Sp.

Skalene, hvad liggur i. 1. Þ. 2. E. 5. Sp.

Skalen þraung og flöt, hvad hun kallast.

2. Þ. 1. E. 3. Sp.

Hvornin Yfersetu Konan lagfarer.

2. Þ. 1. E. 4. Sp.

Skail

Skalt ad ríjmka, hvør beste Marte sie.

2. Þ. 1. E. 7. Sp.

E.

Teikn ad Barnid sie daudt i Fædinguñe.

1. Þ. 6. E. 4. Sp.

Teikn til þess ad Barnid sædest a Footunum.

2. Þ. 6. E. 2. Sp.

Hvørneñ þa hia lpa skal. 2. Þ. 6. E. 3. 4. 5. Sp.

Teikn Osietrar Konu hvad morg sieu.

1. Þ. 4. E. 1. 2. 3. Sp.

Teikn til Ofalls. 1. Þ. 5. E. 4. Sp.

Teikn, ad Ofall verdur ei hindrad.

1. Þ. 5. E. 7. Sp.

Teikn til, hvort Moodur Lijfed hafe kastad sier.

2. Þ. 2. E. 4. Sp.

Teikn til, ad Kona sie med daudu Foostre.

1. Þ. 6. Cap. 2. Sp.

Teikn til þess ad Kona a ad leyfast, og hun sie founiñ allt Adfræñ, skule hun lisa. 1. Þ. 7. E. 3. Sp.

Teikn til þess, ad Barnid mune standa fast med Hofudid i Fæding, og giere ei sædst.

2. Þ. 10. E. 1. Sp.

Hvør Orsok sie til þess. 2. Þ. 10. E. 3. Sp.

Þvi þetta sie Bandasamt. 2. Þ. 10. E. 2. Sp.

Hvørneñ slíkri Konu verði biargad.

2. Þ. 10. E. 4. Sp.

Teikn til þess, ad Dausiñ villie koma i líoos, og Barnid sædest tvofalldt. 2. Þ. 7. E. 1. Sp.

Hvørneñ þa skal biarga. 2. Þ. 7. E. 2. Sp.

Teikn

Teikn til að Moodur, Ljfsed ligge hæggra meigin.

2. P. 3. E. 1. Sp.

Hvor Harske þar sie vid. 2. P. 3. E. 2. Sp.

Hvorneð þa skal hialpa. 2. P. 3. E. 3. 4. Sp.

Teikn til Ljfs Barnsins, þa þad er ei komed i lioos med Hofuded, eda snijr ei riett. 1. P. 6. E. 5. Sp.

Teikn Moodur-Ljfsins Skocku-Legu, til Baf-sins. 2. P. 5. E. 3. Sp.

Hvorneð heñe haattad sie. 2. P. 5. E. 1. Sp.

Hvor Harske hier sie vid. 2. P. 5. E. 2. Sp.

Hvorneð biarga skal. 2. P. 5. E. 4. Sp.

Teikn til Moodur-Ljfsins Skocku-Legu, fram yf-er Ljfs-Beined. 2. P. 4. E. 2. Sp.

Hvorum Konum þad vill til. 2. P. 4. E. 1. Sp.

Hvorneð þa skal hialpa. 2. P. 4. E. 3. Sp.

Tijder, nær fljttande Medol skal bræka.

2. P. 12. E. 1. Sp.

Tilfelle, hvor harskelegust sieu Dlettri Konu.

1. P. 5. E. 1. Sp.

Tijmeð, nær Barne skal snwa, nær þad er brwed.

2. P. 6. E. 5. 6. 7. Sp.

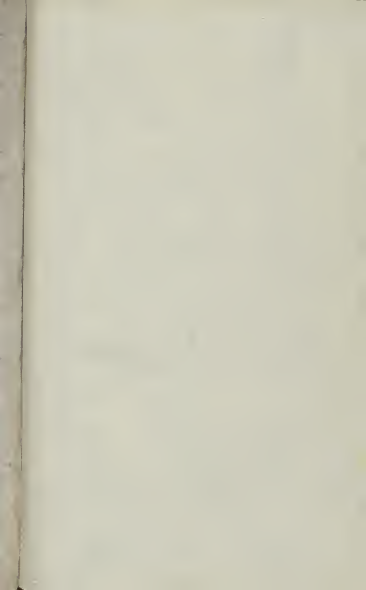
Tvijbura, eda fleire, að Kona sie med, hvort Teikn sie til. 1. P. 10. E. 1. Sp.

Tvijbura, þa Kona er med, hvad Yfersetu-Kona giera skal. 1. P. 10. E. 2. Sp.

Errata.

P. 40. Lin. 21. Hsúr. les Hsúd. P. 82. l. 9. nidur, l. nidur. P. 94. l. 6. losader, l. losabar. P. 98. l. 23. bogne, l. boolgne.

* * * * *







Lbs-Hbs/Jón Steffensen



101090627 - 7

